

การพัฒนานิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง
และการพูดของเด็กปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

ANIMATION STORY DEVELOPMENT TO PROMOTE LISTENING
AND SPEAKING ABILITY OF CHILD DEVELOPMENT CENTERS
UNDER LOCAL GOVERNMENT ORGANIZATION BANGPLAMA
DISTRICT SUPHANBURI PROVINCE

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน
คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

**ANIMATION STORY DEVELOPMENT TO PROMOTE LISTENING
AND SPEAKING ABILITY OF CHILD DEVELOPMENT CENTERS
UNDERLOCAL GOVERNMENT ORGANIZATION BANGPLAMA
DISTRICT SUPHANBURI PROVINCE**

TANATPACH YUTO

**A THEMATIC PAPER SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF MASTER
OF EDUCATION PROGRAM IN INNOVATIONS IN LEARNING
AND TEACHINGSCHOOL OF INTERDISCIPLINARY
TEACHEROLOGY AND INNOVATION
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2020
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY**

ชื่อหัวข้อสารนิพนธ์

การพัฒนานิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟัง
และการพูดของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี
ANIMATION STORY DEVELOPMENT TO PROMOTE LISTENING
AND SPEAKING ABILITY OF CHILD DEVELOPMENT CENTERS
UNDER LOCAL GOVERNMENT ORGANIZATION BANGPLAMA
DISTRICT SUPHANBURI PROVINCE

นักศึกษา

นายธนัทพัชร์ อยุโต รหัสประจำตัว 63501588

หลักสูตร

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน

คณะ

สหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ดร.ผุสดี กลิ่นเกษร

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอุมา เจริญสุข)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์)

.....กรรมการ
(ดร.ผุสดี กลิ่นเกษร)

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน

คณบดีคณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์)

วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2564

สารนิพนธ์เรื่อง	การพัฒนานิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี
คำสำคัญ	นิทานแอนิเมชัน ,ความสามารถด้านการฟังและการพูด, เด็กปฐมวัย
นักศึกษา	นายธนัทพัชร อยุธยา รหัสประจำตัว 63501588
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.ผุสดี กลิ่นเกษร
หลักสูตร	ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน
คณะ	สหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นรูปแบบการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อพัฒนาประสิทธิผลของการใช้นิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูด 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดโดยใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อในการเรียนรู้ ก่อนการทดลองและหลังการทดลองของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กนักเรียนปฐมวัย สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 20 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ดัชนีประสิทธิผล และสถิติในการทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้พัฒนานิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยซึ่งผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อนิทานแอนิเมชันทุกด้านล้วนมีความเหมาะสมและเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการวิเคราะห์หาประสิทธิผลของการจัดใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย จำนวน 20 คน มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8531 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.8531 หรือคิดเป็นร้อยละ 85.31 2) ผลการทดลองใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ค่าเฉลี่ยโดยรวมของคะแนนความสามารถในการฟังและการพูดของเด็กนักเรียนหลังการใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 คิดเป็นร้อยละ 93.5 อยู่ในระดับ ดีมาก และผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และผลการทดลองที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยการใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อจัดการเรียนรู้ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

TITLE Animation Story Development to Promote Listening And Speaking ability of Child Development Centers Underlocal government Organization Bangplama District Suphanburi Province

KEYWORD Animation story ,Listening and Speaking abilities, Early childhood

STUDENT MR.TANATPACH YUTO

ADVISOR PHUSSADEE KLINKESORN, PH.D.

LEVEL OF STUDY MASTER OF EDUCATION PROGRAM IN INNOVATIONS IN LEARNING AND TEACHING

FACULTY SCHOOL OF INTERDISCIPLINARY TECHNOLOGY AND INNOVATION SRIPATUM UNIVERSITY

ACADEMIC YEAR 2020

This research is an experimental research model. The objectives were 1) to develop the effectiveness of using animated storytelling to promote listening and speaking abilities; 2) to compare listening and speaking abilities using animated storytelling as learning media before and after the trial of early childhood. The sample group used in this research were early childhood students, under the local government organization Bangplama District Suphanburi Province, 20 people. Data analysis was used average statistics, Standard Deviation % Effectiveness Index and statistics in hypothesis testing.

The results of the research were as follows: 1) Animation storytelling was developed to promote the listening and speaking abilities of early childhood children, for which the combined opinions of experts on all aspects of animated storytelling were appropriate. And agreed at the highest level and the results of the analysis to find the effectiveness of using animation stories as learning management media. To promote listening and speaking abilities of 20 preschool children, the effectiveness index was 0.8531, indicating that the students' knowledge increased by 0.8531 or 85.31%. learning management media To promote the listening and speaking abilities of early childhood. The overall mean scores of the students' listening and speaking ability after using the

animated storybook as a learning medium were 18.70 and the standard deviation was 1.03, representing 93 percent. 5 is at a very good level and has passed the specified criteria. and the results of the experiments that have been organized by using animated stories as learning media After school was significantly higher than before school at the 0.05 level.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะได้รับความกรุณา แนะนำ ช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ดร.ผุสดี กลิ่นเกษร อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยมา และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นที่ปรึกษาในเรื่องวิชาการและระเบียบวิธีวิจัย อนุเคราะห์และอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งและเป็นพระคุณอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบเล่มสารนิพนธ์ทุกท่าน ที่ท่านได้ให้ความกรุณามาเป็นกรรมการสอบเล่มสารนิพนธ์ โดยคณะกรรมการทุกท่านได้มีเมตตาช่วยให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางแก้ไขที่สามารถนำไปปรับใช้ได้จริง

ขอขอบพระคุณคณาจารย์คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณเพื่อนๆ และเพื่อนร่วมรุ่น นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิศวกรรมการเรียนรู้และการสอน มหาวิทยาลัยศรีปทุมที่คอยให้คำปรึกษา และคอยช่วยเหลือแนะนำในทุกเรื่องจนทำให้ผู้วิจัยผ่านพ้นอุปสรรคต่างๆ ไปด้วยดีและสามารถทำเล่มสารนิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้

สุดท้ายขอขอบพระคุณประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมา ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีจิตใจที่เข้มแข็งและอดทนจนผ่านอุปสรรคทั้งหลายมาจนถึงวันนี้ ถ้าการศึกษาค้นหาในงานสารนิพนธ์ฉบับนี้พอจะเป็นประโยชน์ในทางวิชาการแก่ทุกท่านที่ได้อ่านอยู่บ้าง ผู้วิจัยขออุทิศคุณความดีนั้นให้แก่ครอบครัว ครูอาจารย์ และทุกๆ ท่านที่เป็นส่วนหนึ่งในการให้ความช่วยเหลือจนการจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปด้วยดี หากมีข้อผิดพลาดประการใดผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

ธนัทพัชร์ อยู่โต

สารบัญ

สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ซ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
ตอนที่ 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย.....	7
ตอนที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย.....	17
ตอนที่ 3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยใช้นิทาน.....	18
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	25
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	25
แบบแผนของการวิจัย.....	25

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	31
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามวิจัย.....	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมติฐาน.....	37
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	39
สรุปผลการวิจัย.....	39
อภิปรายผลการวิจัย.....	40
ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้.....	42
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	42
บรรณานุกรม.....	43
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	47
ภาคผนวก ข ตัวอย่างตัวละครนิทานแอนิเมชั่น.....	78
ภาคผนวก ค เอกสารสำคัญทางราชการ.....	83
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	87

สารบัญตาราง

3.1	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินคุณภาพนิทานแอนิเมชั่นเพื่อส่งเสริม.....27
	ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย
4.1	ดัชนีประสิทธิผลของการใช้นิทานแอนิเมชั่น เพื่อส่งเสริมความสามารถ.....36
	ด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย
4.2	การเปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบความสามารถด้านการฟัง.....39
	และการพูดของเด็กปฐมวัยโดยการใช้นิทานแอนิเมชั่น (จำนวนนักเรียน 20 คน)
4.3	แสดงผลการประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดโดยรวม.....40
	โดยการใช้นิทานแอนิเมชั่นเป็นสื่อในการจัดประสบการณ์เรียนรู้
	เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย
	(คะแนนเต็ม=20)

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย	5
4.1 ภาพตัวอย่างจากนิทานแอนิเมชั่น	35
4.2 ภาพตัวอย่างจากนิทานแอนิเมชั่น	35
4.3 ภาพตัวอย่างจากนิทานแอนิเมชั่น	38
4.4 ภาพคุณครูตั้งคำถาม ในขณะที่กำลังดูนิทาน	38

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณลักษณะตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสื่อการเรียนการสอนนั้น มีหลายประเภท ทั้งสื่อธรรมชาติสื่อสิ่งพิมพ์สื่อเทคโนโลยี และเครือข่ายการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีในท้องถิ่น การเลือกสื่อควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับพัฒนาการและลีลาการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) ดังนั้นการเลือกสื่อที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนนั้น เข้าใจในเนื้อหาของรายวิชา เป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากสื่อการสอน ช่วยสร้างรากฐานที่เป็นรูปธรรมขึ้น ในความคิดของผู้เรียน การฟังเพียงอย่างเดียววันนั้น ผู้เรียนจะต้องใช้จินตนาการเข้าช่วยด้วย เพื่อให้สิ่งที่ป็นนามธรรมเกิดเป็นรูปธรรมขึ้นในความคิด แต่สำหรับสิ่งที่ย่างยากซับซ้อน ผู้เรียนย่อมไม่มีความสามารถจะทำได้การใช้อุปกรณ์เข้าช่วยจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสร้างรูปธรรมขึ้นในใจได้ช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน เพราะผู้เรียนสามารถใช้ประสาทสัมผัสได้ด้วยตา หู และการเคลื่อนไหวจับต้องได้แทนการฟังหรือดูเพียงอย่างเดียว อีกทั้งยังเป็นรากฐานในการพัฒนาการเรียนรู้และช่วยความทรงจำ อย่างถาวรผู้เรียนจะสามารถ ประสบการณ์เดิมไปสัมพันธ์ กับประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้เมื่อมีพื้นฐานประสบการณ์เดิมที่ดีอยู่แล้ว ช่วยให้ ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางความคิด ซึ่งต่อเนื่องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ทำให้เห็นความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสิ่ง ต่าง ๆ เช่น เวลา สถานที่วัฏจักรของสิ่งมีชีวิต นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มทักษะในการฟังและเสริมสร้างความเข้าใจในความหมายของคำ ใหม่ ๆ ให้มากขึ้น ได้ยินเสียงและได้เห็นภาพประกอบกัน(Edgar Dale ,1969)

แอนิเมชัน (Animation) เป็นการทำให้ภาพนิ่งเกิดการเคลื่อนไหว ซึ่งทำให้มีความน่าสนใจมากขึ้นในเด็ก และผู้ใหญ่ และยังรวมถึงคนทุกเพศทุกวัย ซึ่งมนุษย์เรามักเลือกที่จะมองรูปภาพหรืออะไรที่มีสีสันก่อนมองเนื้อหาเสมอ แอนิเมชันนั้นได้เข้ามามีบทบาทกับงานหลายๆด้าน ซึ่งแต่ละองค์กรและหน่วยงานก็นำไปประยุกต์ใช้ในงานหลายๆประเภท และในการจัดทำสื่อการเรียนการสอน ก็ได้หันมาใช้งานแอนิเมชันในการผลิตมากขึ้น งานด้านแอนิเมชันจึงเป็นงานที่มีคุณค่า และต้องอาศัยความสามารถในการผลิต และไม่แปลกที่เราจะนำแอนิเมชันมาจัดทำสื่อการเรียนให้กับเด็กๆ เนื่องจากประโยชน์ของสื่อแอนิเมชันมีมากมาย เช่นสามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ง่าย ใช้แอนิเมชันในการช่วยจดจำ และดึงดูดความสนใจ แอนิเมชันสามารถอธิบายเรื่องราวที่ซับซ้อนเข้าใจยากให้เราเข้าใจได้ง่ายขึ้น เพราะสื่อแอนิเมชันมีความน่ารักสดใส ในตัวของมันเองอยู่แล้ว มีทั้ง

ภาพ เสียง เป็นองค์ประกอบหลัก แต่เราก็จะไม่ทิ้ง การใส่ตัวหนังสือเข้าไป เพื่อเสริมทักษะ ทั้งด้าน การฟัง การอ่าน และการมองเห็นภาพ ไปพร้อมๆกัน ซึ่งสามารถประยุกต์รูปแบบการใช้งานให้เข้าถึง กลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พจนศิริรินทร์ ลิ้มปิ่นนันทน์,2553)

จากสิ่งที่ได้กล่าวมาทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าการเลือกสื่อการสอนและการนำสื่อการสอนมาใช้ ประกอบการสอนนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนในห้องเรียนเพราะการใช้สื่อ ประกอบการสอนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการในการเรียนรู้ในเนื้อหา นั้น ๆ มากขึ้นและมีความ เข้าใจมากขึ้น สามารถเรียบ เรียงความรู้ที่ได้รับและจดจำ ได้อย่างดีสามารถนำไปต่อยอดในระดับชั้น ที่สูงต่อไปได้ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงได้สนใจที่จะศึกษาผลจากการใช้สื่อแอนิเมชันมาใช้ประกอบการสอน ให้แก่นักเรียน โดยใช้แอนิเมชันทำเป็นนิทานขึ้นมา ผู้วิจัยจึงได้แนวคิดการสอนโดยนำสื่อแอนิเมชัน มาประกอบการสอนเพื่อผู้เรียนจะได้เข้าใจและเกิดการจดจำ ได้โดยไม่ยากเนื่องจากสื่อแอนิเมชันนั้น ประกอบด้วยภาพเคลื่อนไหวและเสียง ทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนมากขึ้น สามารถเชื่อมโยงสิ่ง ที่ได้เห็น เข้ากับเนื้อหาที่เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหานั้นๆอย่างแท้จริงอีกทั้งเป็นการ แก้ปัญหาเรื่องการ ท่องโดยปราศจากความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ซึ่งเป็นสาเหตุทำให้ผู้เรียนลืมได้อย่าง ง่ายดาย ไม่สามารถนำ ความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

ภาษานับได้ว่ามีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์เนื่องจากภาษาเป็น เครื่องมือชนิดหนึ่งที่ มนุษย์สามารถใช้ติดต่อสื่อสารได้รวดเร็วเข้าใจง่ายที่สุด และนอกจากนั้นภาษาจึง เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อกับ ผู้อื่นเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดและความรู้สึกที่มีต่อกัน การติดต่อ แลกเปลี่ยนความคิดความรู้สึกนี้อาจจะสื่อออกมาได้ หลายรูปแบบ เช่น ในการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และแน่นอนที่สุดวิธีการพูดย่อมเป็นวิธีติดต่อสื่อสารที่มี ประสิทธิภาพมากที่สุด และนิยมใช้ กันอย่างกว้างขวางสามารถใช้ติดต่อสื่อสารได้รวดเร็วและเข้าใจง่าย นอกจากนั้น การพัฒนาภาษาพูด ยังเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาภาษาอื่นติดตามมาอีกด้วย ในขั้นตอนกระบวนการทางภาษาในวัยเด็ก ตอนต้นนั้น เด็กยังไม่ค่อยรู้จักภาษาอย่างลึกซึ้งถึงกับใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารได้การเรียนรู้ภาษาของ เด็กจึงเป็นไปตามพัฒนาการเช่นเดียวกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ การ แสดงอารมณ์ความสามารถทาง สติปัญญา

การเรียนรู้ภาษาเริ่มมาจากการฟังและการพูดก่อนการอ่านและการเขียน บุคคลที่สามารถใช้ ทักษะภาษาได้ดีกว่าย่อมดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุขและราบรื่น ซึ่งตรงกับแนวคิดของ (พรพิมล รียาย และธนากร ขำศรี ,2553) ทักษะการฟัง เป็นทักษะที่สำคัญที่สุด ที่จะนำไปสู่ขั้น ต่อๆไป คือการพูด การอ่านและการเขียน ดังนั้นการพัฒนา ภาษาควรเริ่มตั้งแต่เด็กปฐมวัยเพราะเด็ก ในวัย 2-7 ปี เป็นวัยที่พัฒนาการทางภาษา เจริญงอกงามอย่างรวดเร็ว ซึ่งตรงกับแนวคิดของ(กุลยา ตันติผลาชีวะ ,2551) และ เออร์(Ur, 1998) ได้ให้ ความคิดเกี่ยวกับเหตุผลที่ต้องพัฒนาทักษะการพูด ของผู้เรียนว่า ทักษะการพูดเป็นทักษะที่สำคัญ ที่สุดในบรรดาทักษะทั้งหมด เพราะทักษะการพูดเป็น

ทักษะที่แสดงให้เห็นว่าผู้พูดมีความรู้ทางภาษา และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ทักษะอื่นได้ง่ายขึ้น ดังนั้นการจัดการศึกษาในระดับเด็กปฐมวัยจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีผลต่อพัฒนาการของเด็ก เพราะเด็กปฐมวัยนับได้ว่าเป็นทรัพยากรและเป็นอนาคตของชาติซึ่งมีความสำคัญต่อครอบครัว สังคม และ ประเทศชาติ การจัดการศึกษาให้แก่เด็กจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างเสริมและพัฒนาเด็กให้เจริญเติบโตตามวัยและเต็ม ศักยภาพทั้ง 4 ด้าน อันได้แก่ด้านร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม สติปัญญา อีกทั้งยังเป็นการเตรียมความพร้อมใน การเรียนรู้สิ่งต่างๆ ให้แก่เด็ก ความพร้อมทางการเรียนรู้ของเด็กนั้นเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้โดยการจัดกิจกรรมที่ เหมาะสมให้แก่เด็กโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพศ วัย ความต้องการและความสนใจของเด็ก ซึ่งเด็กในวัยนี้สมองกำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว จึงสมควรที่จะได้รับการสร้างเสริมให้เจริญงอกงามในด้านความคิด การเรียนรู้ที่เหมาะสม (สุพัตรา แซ่ลิ้ม, 2556) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเตรียมสภาพร่างกายจิตใจว่าในการจัดกิจกรรมส่งเสริมทางการพูด โดย เริ่มจากการเล่าเรื่องราวตามจินตนาการภาพเสียก่อน เช่น หนังสือภาพ หนังสือนิทานภาพ หนังสือพจนานุกรม ภาพ การฝึกเคลื่อนไหวสายตาดูจากซ้ายไปขวา การฝึกความสามารถในการเห็นความแตกต่างของภาพ การจำภาพ ที่เห็นประสาทสัมผัสระหว่างมือกับตา หากได้รับการฝึกฝนที่ดีก็จะช่วยให้ทักษะทางภาษาของเด็กพัฒนาไปในทางที่ดียิ่งขึ้น ดังนั้นจึงนับได้ว่าการจัดประสบการณ์ทางภาษาให้แก่เด็กปฐมวัยจึงเป็นการศึกษาวิธีการฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะออกมาในรูปแบบของการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาเด็กให้เกิดทักษะในการเรียนภาษาโดยมุ่งถึงต่อการ สื่อสารและเหมาะสมกับเด็กมากที่สุดการจัดประสบการณ์ในด้านภาษาให้เด็กปฐมวัย (สมศรี ธรรมสารโสภณ, 2560) ได้กล่าวไว้ว่าการพูดต้องเริ่มจากการฟัง เมื่อฟังถูกก็จะทำให้การออกเสียงถูกต้อง ส่งผลให้เด็กไทย มีศักยภาพทางภาษามาก นั่นคือการฟังคือกุญแจไปสู่การพูด (Tongsorn, 2009) อ้างถึงใน (wongplab, 2012) และการพัฒนาทักษะการ ฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย เป็นทักษะทางภาษาที่เด็กเรียนรู้ได้ดีกว่าด้านอื่นๆ (ladlia, 2006) ดังนั้นการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาให้กับเด็กปฐมวัยจึงต้องสร้าง รูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพในการที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ตลอดชีวิต

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานของชีวิต เพราะการเป็นผู้ให้ที่ดีมี คุณภาพในวันข้างหน้า จะต้องได้รับการปูพื้นฐานที่ดีมาตั้งแต่ปฐมวัยช่วงของชีวิตเป็นช่วง ที่เด็ก 6 ปีแรก มีพัฒนาการ ในทุกด้านรวดเร็วมาก โดยเฉพาะสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับ เพีย-เจต์ (Piaget) และ(Doloh, 2012) ได้กล่าวว่าพัฒนาการ ทางด้านสติปัญญาที่เกิดขึ้น ในวัยก่อนปฐมวัยนี้จะเป็น รากฐานให้แก่พัฒนาการทางด้านปัญญาในระดับต่อไป และใน การพัฒนาประชากรประเทศควรเริ่ม ตั้งแต่ปฐมวัย เพราะเด็กปฐมวัยจะพัฒนา ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคม บุคลิกภาพอย่างรวดเร็ว ประสบการณ์ที่เด็กได้รับในช่วงแรกมีอิทธิพล อย่างยิ่งในการพัฒนาขั้นต่อไปโดยใช้ภาษาเป็น เครื่องมือ ที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ การอยู่ร่วมกันในสังคม

จำเป็นต้องใช้ภาษาในการสื่อสาร ความหมายซึ่งกันและกัน เพื่อแลกเปลี่ยนถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ทศนคติ ตลอดจนประสบการณ์ให้ผู้อื่นเข้าใจ ซึ่งจะช่วยให้มนุษย์สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างราบรื่น

ผู้วิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยอีกจำนวนมากที่ไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมโดยเฉพาะเด็กที่อยู่ตามชนบท เป็นเด็กที่ไม่ค่อยพูดภาษาไทยแต่จะพูดภาษาท้องถิ่นของตนตามผู้ปกครอง จึงทำให้เป็นปัญหาหนึ่งในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนในระดับชั้นเด็กปฐมวัย เนื่องจากขาดความพร้อมทางภาษานอกจากนั้นปัญหานี้อาจจะส่งผลกระทบยาวต่อคุณภาพทางการศึกษาและคุณภาพชีวิตของประชากรด้วย ตามที่หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย(กระทรวงศึกษาธิการ,2551)ได้กล่าวถึงปรัชญาการศึกษาปฐมวัยไว้คือ การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่ทารกแรกเกิดถึง 6 ปี พบว่าพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและ พัฒนาการของเด็กแต่ละคนตามศักยภาพในบริบทสังคม วัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและ ความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเอง และสังคม(กระทรวงศึกษาธิการ,2551)

จากความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงหาแนวทางการพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูด ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เด็กจำเป็นต้องมีการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด เพื่อใช้ในการสื่อสาร ถ่ายทอด ความรู้ ความคิดและทักษะต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป โดยผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำรูปแบบการใช้นิทานแอนิเมชัน มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจในการเรียนรู้ และหวังว่าผลจากการศึกษาครั้งนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเด็กปฐมวัย ได้เลือกใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะด้านการฟังและการพูดได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำถามวิจัย

- 1.การจัดการเรียนด้วยนิทานแอนิเมชันเป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย มีการจัดการอย่างไร
- 2.สามารถพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดได้หรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.เพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ด้วยนิทานแอนิเมชันในการส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูด ของเด็กปฐมวัย
- 2.เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดโดยใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของเด็กปฐมวัย

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถในการฟังและการพูดสูงขึ้นหลังจากเรียนรู้จากใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อจัดการเรียนรู้

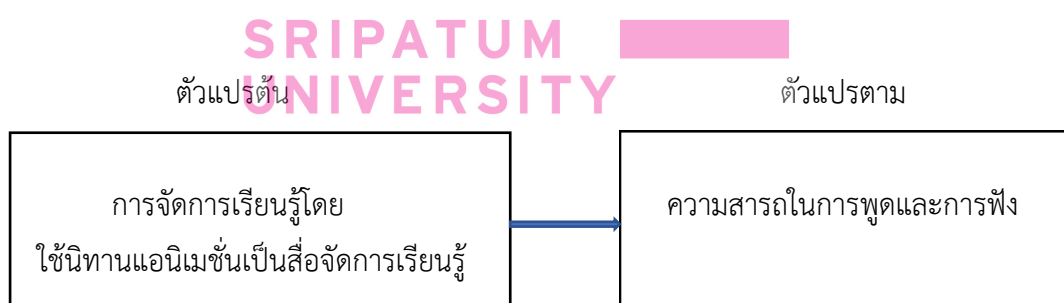
ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียน ช่วงอายุ 3 – 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งหมดจำนวน 17 แห่ง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียน ช่วงอายุ 3 – 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลวัดดาว อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเลือกมา 1 แห่ง จากเด็กนักเรียนที่มีพัฒนาการทางภาษาที่ล่าช้า จากทั้งหมด 17 แห่ง โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้เด็กนักเรียน จำนวน 20 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1.1 แผนภาพกรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตด้านระยะเวลาเก็บข้อมูล

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย คือ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2564

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้กิจกรรมสร้างความพร้อม ด้านการฟังและการพูด ทำให้เด็กปฐมวัย มีความสามารถด้านการฟังและการพูดดีขึ้น
2. ครูได้แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา ในการจัดกิจกรรมให้แก่เด็กปฐมวัย และศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสามารถนำกิจกรรมนี้ไปปรับใช้กับบริบทของศูนย์ตัวเอง

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

1. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 3-5 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปฐมวัย ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2564
2. ความสามารถด้านการฟัง หมายถึง การฟังครูออกเสียงคำ วลีหรือประโยคในรูปของคำสั่งอย่างเข้าใจ แล้วสามารถถ่ายทอดสิ่งที่ได้ฟังด้วยการแสดงท่าทาง ซึ่งวัดได้จากคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการทดสอบการฟังตามเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. ความสามารถด้านการพูด หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารด้วยการพูดสื่อความหมาย โดยสามารถพูดสนทนาโต้ตอบ ออกคำสั่ง พูดลำดับเหตุการณ์ พูดสื่อความหมาย พูดซักถามข้อมูล พูดอธิบายให้ข้อมูล และพูดแสดงความรู้สึกตามบทบาทที่ได้รับได้ ตามเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์ และการจัดสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนให้กับเด็กปฐมวัย โดยใช้ประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี และส่งเสริมพัฒนาการให้ครบทุกด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับต่อไป
5. นิทานแอนิเมชัน หมายถึง กระบวนการทำภาพให้เกิดการเคลื่อนไหวหรือการสร้างและเชื่อมโยงภาพที่มีท่าทางแตกต่างกันเล็กน้อยแต่ขยับอย่างต่อเนื่องมาเรียงต่อกันจนทำให้เกิดการเคลื่อนไหวขึ้นเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้โดยจัดกิจกรรมตามขั้นตอน คือ กิจกรรมก่อนฟัง กิจกรรมระหว่างฟัง และกิจกรรมหลังฟัง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในการฟังและการพูด ของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความสามารถการพูดและการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี โดยแบ่งผลการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบนิทานแอนิเมชัน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีการพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย

1.1 พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย

ความหมายของภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยภาษาที่มีความหมายต่างกันดังนี้ ในแง่ภาษาศาสตร์ ภาษา หมายถึง การสื่อสารทุกประเภทที่แสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ได้ถ่ายทอดออกมาในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจความหมายได้ เช่น การฟัง การพูด การแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เป็นวิธีการสื่อภาษาทั้งสิ้น

การพูด นับได้ว่าเป็นอีกลักษณะหนึ่งภาษา การพูดเป็นการเปล่งเสียงที่มีคำหรือ ความหมาย ออกมาให้ปรากฏ เป็นวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดและนิยมใช้กันอย่าง กว้างขวาง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ,2542) กล่าวว่า พัฒนาการทางภาษาเด็ก 5 ขวบ เป็นระยะที่มีพัฒนาการด้านภาษาอย่างรวดเร็ว จะสามารถพูดได้ เป็นประโยคที่ชัดเจนแม้คนไม่คุ้นเคยก็สามารถเข้าใจได้ รู้จักคำพูดมากและเลือกใช้คำได้ เหมาะสมรู้จักฟังเข้าใจและทำตามคำสั่งได้ สนใจในการฝึกรอ่าน และชอบเล่าเรื่อง โดยลำดับมี การเริ่มต้นไปจนจบพัฒนาการทางภาษาเหมือนกับ พัฒนาการด้านอื่นๆ คือมีความเจริญงอกงาม ที่ต่อเนื่องกันไป พัฒนาการทางภาษาจะเป็นไปอย่างรวดเร็ว เด็กแต่ละคนจะมีแบบแผนของการ พัฒนาภาษาไม่แตกต่างกันและจะมีลำดับขั้นตอนของความเจริญงอกงามเหมือนกัน แต่อัตรา และประสิทธิภาพของพัฒนาการนั้นอาจแตกต่างกันไปทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น พันธุกรรม สิ่งแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดู ฯลฯ

ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาความพร้อมทางภาษาที่ดีนั้น เด็กทุกคนควรได้มีโอกาสในการฝึกฟังและการพูดการเปิดโอกาสให้เด็กได้ออกมาเล่าเรื่องจากภาพหรือการเล่านิทานการเล่า ตามจินตนาการที่ละคนนั้น นอกจากจะเป็นการฝึกเพื่อพัฒนาทางภาษาแล้วยังเป็นการฝึกให้เด็ก มีความกล้า ความเชื่อมั่นในตนเอง ความคิดสร้างสรรค์ การทดสอบความจำ ความเข้าใจจาก การเรียงลำดับเรื่องที่เล่าอีกด้วย

ลำดับขั้นตอนของพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย

การรู้ภาษา และความสามารถในการใช้ภาษาไม่ใช่สิ่งที่พัฒนาขึ้นโดยธรรมชาติหรือ ติดตัวมาแต่กำเนิด การรู้ภาษาและความสามารถในการใช้ภาษาจะต้องอาศัยการเรียนรู้และใน การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความพร้อมทางภาษาที่เหมาะสมกับเด็กนั้นครูหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับลำดับขั้นตอนของพัฒนาการทางภาษาของเด็ก เพื่อหาวิธีสำหรับให้เด็ก ได้เกิดความพร้อมทางภาษาได้อย่างเหมาะสม ดังที่ Logan & Logan ได้กล่าวถึงการแบ่งลำดับขั้นตอนพัฒนาการทางภาษาของ Jean Piaget ที่แบ่งออกเป็น 7 ขั้นตอนดังนี้

1. ระยะเวลาปะปะ (Random Stage หรือ Paralinguistic Stage) อายุแรกเกิด-6 เดือน ในระยะนี้ เป็นระยะที่เด็กจะเปล่งเสียงต่างๆ ที่ยังไม่มีความหมาย การเปล่งเสียงของเด็กก็เพื่อ บอกความต้องการของเขา และเมื่อได้รับการตอบสนองเขาจะรู้สึกพอใจ เมื่อเด็กอายุได้ 6 เดือน จะเริ่มออกเสียงอ้อแอ้ และเริ่มเปล่งเสียงต่าง ในช่วงนี้จะเป็นช่วงที่ดีของการสนับสนุนให้เด็ก ได้พัฒนาทางการพูดและเด็กที่มีสุขภาพดีทั้งกายและใจ จะมีโอกาสพัฒนาทางภาษาได้ดีกว่า เด็กที่ไม่สบายเจ็บป่วย

2. ระยะเวลาแยกแยะ (Jargon Stage) อายุ 6 เดือนถึง 1 ปี หลังจาก 6 เดือน เด็กจะเริ่ม เข้าสู่ระยะที่ 2 ซึ่งเด็กจะสามารถแยกแยะเสียงต่างๆ ที่เขาได้ยินและเด็กจะรู้สึกพอใจที่จะได้ ส่งเสียง และถ้าเสียงใด ที่เขาเปล่งออกมาได้รับการตอบสนองในทางบวกเขาก็จะเปล่งเสียงนั้น ซ้ำอีก ในบางครั้งเด็กจะเลียนเสียงสูงๆ ต่ำ ๆ ที่มีคนพูดคุยกับเขา

3. ระยะเวลาเลียนแบบ (Imitation Stage) อายุ 1 ถึง 2 ปี ในระยะนี้เด็กจะเริ่มเลียนแบบ เสียงต่างๆ ที่เขาได้ยิน เช่น เสียงของพ่อแม่ ผู้ใหญ่ที่ใกล้ขีดเสียงที่เปล่งออกมาอย่างไม่มี ความหมายจะค่อยๆ หายไป และเด็กจะเริ่มรับฟังเสียงที่ได้รับการตอบสนอง ซึ่งนับว่า พัฒนาการทางภาษาจะเริ่มต้นอย่างแท้จริงในระยะนี้

4. ระยะเวลาขยาย (The Stage of Expansion) อายุ 24 ปี ในระยะนี้เด็กจะหัดพูดโดย จะเริ่มจากหัดเรียกชื่อคน สัตว์ สิ่งของที่อยู่ใกล้ตัวเขา เริ่มเข้าใจถึงการใช้อยุทธลักษณะในการ สื่อความหมาย ซึ่งเป็นการสื่อความหมายโลกของผู้ใหญ่ การพูดระยะแรกๆ จะเป็นการออกเสียง คำนามต่างๆ และคำคุณศัพท์ต่างๆ ที่เขาเห็น รู้สึกและได้ยิน

5. ระยะ โครงสร้าง (Structure Stage) อายุ 4-5 ปี ระยะนี้เด็กจะเริ่มพัฒนาความสามารถในการรับรู้และการสังเกต เด็กจะเริ่มเล่นสนุกกับคำ รู้จักคิดคำและประโยคของตนเอง โดยอาศัย การผูกจากคำ วลี และประโยคที่เขาได้ยินจากคนอื่นๆ เด็กจะเริ่มคิดกฎเกณฑ์ ในการประสม คำ และหาความหมายของคำ วลี โดยเด็กเริ่มสนุกกับการเปล่งเสียง โดยเขาจะเล่นเป็นเกมกับ เพื่อนๆ และครอบครัว

6. ระยะตอบสนอง (Responding Stage) อายุ 5 - 6 ปี ในระยะนี้ความสามารถ ในการคิด และพัฒนาการทางภาษาของเด็กจะสูงขึ้น เขาจะเริ่มพัฒนาภาษาไปสู่ภาษาที่เป็นแบบแผนมากขึ้น และใช้ภาษาเหล่านี้กับสิ่งต่างๆ รอบตัวเด็กจะเริ่มใช้ไวยากรณ์อย่างง่าย รู้จักใช้คำ ที่เกี่ยวกับบ้านและโรงเรียน ภาษาที่เด็กใช้ในการสื่อความหมายในระยะนี้ จะเกิดจากสิ่งที่เขา มองเห็นและรับรู้

7. ระยะสร้างสรรค์ (Creative Stage) อายุ 6 ปีขึ้นไป เป็นระยะที่เด็กเริ่มเข้าโรงเรียน เด็กจะเล่นสนุกกับคำและหาวิธีสื่อความหมายด้วยตัวเลข เด็กจะวิเคราะห์และสร้างสรรค์ทักษะ ในการสื่อความหมายโดยใช้ถ้อยคำสำนวน การเปรียบเทียบและภาษาพูดที่เป็นนามธรรมมากขึ้น เขาจะรู้สึกสนุกกับการแสดงความคิดเห็น โดยการพูดและการเขียน

Henrick (อ้างใน นิติยา ประพฤติกิจ, 2537) ได้แบ่งกระบวนการพัฒนาภาษา ของเด็กไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นปฏิบัติการสะท้อน (Reflexive Vocalization) เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 1 เดือนครึ่ง ทารกจะส่งเสียงโดยอัตโนมัติและไม่มีความหมาย เพื่อตอบสนองสิ่งเร้าทั้งภายนอก เช่น แสง และร้อนภายใน เช่น หิว เจ็บ เป็นเสียงที่ไม่ซับซ้อนและไม่สามารถแยกความแตกต่างได้ พออายุเลย 1 เดือนไปแล้ว ทารกจะเปล่งเสียงตามความรู้สึกได้ซึ่งเป็นผู้เลี้ยงดูพอจะแยกได้ว่า ทารกเปล่งเสียงเพราะเหตุใด

2. ขั้นเล่นเสียง (Babbling Stage) อยู่ในช่วงอายุประมาณ 1 เดือนครึ่ง - 8 เดือน อวัยวะที่ใช้สำหรับพูดเจริญขึ้น ทารกเริ่มใช้ริมฝีปาก ลิ้น ลองทำเสียงต่างๆ โดยทำเสียงอ้อแอ้ ในลำคอ ทารกรู้สึกว่าตัวเองมีเสียง (Sound Awareness) จึงตั้งใจฟังและเลียนเสียงตัวเองจึงมัก กล่าวว่าเป็นระยะเล่นเสียง (Vocal Play) แม้ว่าเสียงทารกในวัยนี้จะไม่เป็นภาษา แต่จะเป็น พื้นฐานการพัฒนาในการพูดขั้นต่อไป

3. ขั้นเลียนเสียง (Lulling Stage) เมื่ออายุประมาณ 9 เดือน อวัยวะการพูดและการฟัง เจริญมากขึ้น โดยเฉพาะประสาทรับเสียงและอวัยวะในการพูด ทารกจำเสียงพูดและเลียนเสียงของผู้ขีดใกล้ได้ ส่วนใหญ่จะเปล่งเสียงจากริมฝีปากและปลายลิ้น มักจะเป็นสระเดี่ยว เช่น อา หรือ อี ซึ่งเสียงจะต่างกันไปในแต่ละชาติ

4. ชั้นเลียนเสียงแบบซ้ำ ๆ (Echolalia) เริ่มเมื่อทารกอายุประมาณ 1 ขวบ เด็กจะเล็ก เลียนเสียงของตนเอง แต่จะเลียนเสียงผู้อื่นอย่างจริงจัง เริ่มเข้าใจความหมายของเสียงที่เลียนแบบแต่ยังไม่เข้าใจ แจ่มแจ้งนัก แม้จะสามารถออกเสียงคำนั้นๆ ได้อย่างชัดเจนก็ตาม

5. ชั้นพูดภาษาได้จริง (True Speed) พัฒนาต่อจากข้อที่ 4 เมื่ออายุประมาณ 1 ปี เด็กก็จะเริ่มเรียนรู้คำต่างๆ ในภาษาของตนและเข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูด เมื่อเด็กเรียนรู้คำต่างๆ แล้วนั้น ซึ่งพัฒนาการทางภาษาของเด็กจะผ่านระยะต่างๆ ดังนี้ (Dale, อ้างใน วิจิตรวิเศษสมบัติ, 2539)

5.1 ระยะการใช้คำโดด (Holophrastic Speech) คือ การใช้คำ ๆ เดียวที่มีความหมาย แทนวลี หรือประโยค เช่น เด็กพูดว่า “บอล” เพื่อแทนประโยคที่ว่า “ลูกบอลตกน้ำ” ซึ่งผู้ใหญ่ ตีความได้จากลักษณะท่าทางของเด็ก

5.2 ระยะการใช้ภาษาโทรเลข (Telegraphic Speech) คือ การที่เด็กใช้ภาษาย่อยๆ ไม่เต็มรูปประโยค เช่น อาจขาดประธานไป ซึ่งจะเป็นพัฒนาการต่อจากการใช้คำ ๆ เดียวแทนประโยค โดยเริ่มรวมคำ 2-3 คำเข้าด้วยกันเพื่อสร้างประโยค เช่น “บอลไหน” แทนประโยคที่ว่า “ลูกบอลอยู่ไหน” ในช่วงนี้อยู่ระหว่างอายุ 1 ขวบครึ่งถึง 2 ปี หลังจากการใช้ภาษาโทรเลขแล้ว เด็กจะค่อยๆ เรียนรู้กฎเกณฑ์ในภาษาและสามารถใช้ประโยคที่ถูกต้องและซับซ้อนยิ่งขึ้นและ เมื่ออายุ 6 ปี เด็กจะมีความสามารถในการใช้ภาษาได้เท่าเทียมกับผู้ใหญ่

Rheingold (อ้างใน ทรรรษา นิลวิเชียร, 2535) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทาง ภาษาระดับพื้นฐานของเด็กไว้ 6 ระดับ ดังนี้

1. ระบบเสียง (Phonology) เด็กทารกพยายามเรียนรู้ระบบเสียงในภาษาของตน โดยการออกเสียงหลายๆ ลักษณะ และเริ่มนำเสียงมาเชื่อมต่อกัน เพื่อให้มีความหมาย

2. ลักษณะคำพูด (Morphology) เด็กเริ่มเรียนรู้ว่าการผสมกันของเสียงทำให้เกิดความหมายเด็กเริ่มเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ จนกระทั่งถึงวัยเด็กปฐมวัย เด็กเริ่มเข้าใจกฎของ คำ แต่พยายามเลียนแบบท่าทาง นิสัยใจคอจากบุคคล ตามเสียงที่ได้ยินด้วย

3. การเลียนแบบพฤติกรรมตอบสนองพร้อมกับสิ่งเร้าหลายๆตัว (Multiple Response Learning) เป็นพฤติกรรมตอบสนองสิ่งเร้าที่เด็กพยายามทำตาม โดยลองใช้วิธีวะการเปล่ง เสียงต่างๆ นั้นทำงานร่วมกัน ได้แก่ ส่วนสมองที่รับรู้ มองเห็น ได้ยิน สัมผัสความจำ ควบคุม ริมฝีปาก สีหน้า ท่าทาง

4. การเรียนรู้ด้านสัมพันธ์ (Associative Learning) เด็กจะเรียนรู้คำและความหมาย โดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสิ่งของหรือพฤติกรรม เช่น เด็กเรียนรู้คำว่า “ตุ๊กตา” เมื่อแม่ยื่นตุ๊กตาให้แล้วบอกว่า “ตุ๊กตา” เด็กเรียนรู้ได้จากการเชื่อมโยงกับสิ่งของ

5. การลองผิดลองถูก (Trial and Error) ช่วงนี้เป็นช่วงลองปฏิบัติ อาจจะถูกบ้างผิดบ้าง การเข้าใจชมเชยเมื่อเด็กออกเสียงได้ถูกต้อง จะทำให้เด็กมั่นใจและช่วยให้ภาษาพัฒนาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

6. การถ่ายทอดการเรียนรู้ (Transfer of Learning) การเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ จะง่ายขึ้น ถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวพันกันมาก่อน เช่น การรู้จักไก่แล้วสอนให้รู้จักเป็ด โดยชี้ให้เห็นความแตกต่างเด็กจะจำได้เร็ว ดังที่ (พราวพรรณ เหลืองสุวรรณ ,2537) ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางภาษาและ การพูดของเด็กปฐมวัยไว้ ดังนี้

1. อายุแรกเกิดถึง 2 ขวบ เด็กแรกเกิดมักแสดงอาการปฏิกิริยาด้วยวิธีอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษา พูด เช่น การร้องไห้ การทำท่าทางต่างๆ เมื่อทารกเปล่งเสียงมาเป็นคำพูด คำส่วนใหญ่จะเป็นคำง่ายๆ เบื้องต้นเกี่ยวกับคำนามที่มุ่งถึงสิ่งของและบุคคลต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมและคำกริยาที่ แสดงอาการท่าทาง เด็กอายุ 18 เดือน สามารถพูดได้ประมาณ 10 คำ และเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ประมาณ 30 คำ เมื่ออายุประมาณ 2 ขวบ การเรียนรู้คำศัพท์มากขึ้นน้อยเพียงใดนั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ สติปัญญาของเด็กตลอดจน การส่งเสริมและโอกาสที่จะได้เรียนรู้ เด็กหลายคนในวัยนี้จดจำคำ ตลาดและคำสับจากคนใกล้ชิด แต่ไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริง เด็กวัยนี้มีความเจริญทางภาษา มากขึ้นมักจะตั้งคำถามว่า “อะไร ทำไม”

2. อายุ 3 ขวบ สามารถเข้าใจภาษาพูดของผู้ใหญ่ ภาษาง่ายๆ เบื้องต้น ยังไม่เข้าใจ ในสิ่งที่มองเห็นยังไม่เข้าใจจากความหมายหรือคำสั่งหรือคำขอร้องจากผู้ใหญ่ เนื่องจากพัฒนาการ ทางภาษา ในวัยนี้เจริญเร็วมาก สามารถตั้งคำศัพท์ใหม่ๆ หรือเรียกชื่อใหม่ในสิ่งที่ตนเองไม่ทราบ หรือไม่เคยรู้จักมาก่อน

3. อายุ 4 ขวบ ให้ความสนในภาษาพูดของผู้ใหญ่โดยเฉพาะคำแสลง หรือคำอุทาน เด็กเริ่มมีคำถามที่มีเหตุผลมากขึ้น หรือฟุ้งนิทานเป็นสิ่งที่เด็กชอบมาก

4. อายุ 5 ขวบ เริ่มมีพัฒนาการทางด้านภาษามากขึ้น สามารถเข้าใจคำพูด ข้อความ ยาวๆ ของผู้ใหญ่ได้ดี พยายามพูดยาวๆ โดยเลียนแบบผู้ใหญ่ในการสร้างประโยค ชอบฟุ้งนิทาน ประเภท เทพนิยาย

5. อายุ 6 ขวบ เด็กส่วนใหญ่จะสนใจในการพูด เด็กจะชอบสนทนากับเพื่อนๆ หรือ ผู้ใหญ่ มากกว่าการเล่นสิ่งของและมีความสุขเมื่อได้สนทนากับผู้อื่น ชอบฟังเรื่องราวเกี่ยวกับ ธรรมชาติและสนใจในการอ่านเทพนิยายที่มีภาพประกอบ

จากการศึกษาพัฒนาการทางภาษา สรุปได้ว่า พัฒนาการทางภาษาเป็นกระบวนการ ต่อเนื่อง ตั้งแต่แรกเกิด การแสดงออกทางภาษาของเด็กเริ่มจากหน่วยย่อยที่สุดของเสียง เมื่อสามารถควบคุม อวัยวะต่างๆ ได้ดีขึ้น ประกอบกับการเรียนรู้จากการได้ยินและการฝึกฝน การออกเสียง ซ้ำๆ จะทำให้ เด็กสามารถเปล่งเสียงออกมาเป็นคำได้ๆ อีกทั้งการเสริมแรงจะมี ส่วนช่วยทำให้เด็กพัฒนาไปถึงการ

ใช้คำอย่างมีความหมายใช้ประโยคยาวๆ ขึ้น สามารถใช้ ประโยคที่มีความซับซ้อนและมีความหมายมากขึ้น และสามารถขยายพัฒนาการทางภาษา ซึ่งจะ นำไปสู่การพัฒนาภาษาขั้นสูงต่อไป

1.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย

1.1.1 ทฤษฎีการเลียนแบบ (The Imitation Theory)

ทฤษฎีนี้เชื่อว่า พัฒนาการทางการพูดนั้นเกิดขึ้นหลายทาง โดยอาศัยการเลียนแบบ ซึ่งอาจเกิดได้จากการมองเห็น หรือการได้ยินเสียง การเลียนแบบของเด็กเกิดจากความพอใจและความสนใจของตัวเองเป็นปฐม ปกติช่วงความสนใจของเด็กนั้นจะสั้นมาก เพื่อที่จะชดเชยเด็ก จึงต้องมีสิ่งเร้าซ้ำๆ กัน จึงทำให้เด็กพูดซ้ำๆ ในระยะการเล่นเสียง

1.1.2 ทฤษฎีเสริมกำลัง (Reinforcement Theory)

ทฤษฎีนี้อาศัยจากหลักของทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งถือว่าพฤติกรรมทั้งหลายถูกสร้างขึ้น โดยอาศัยการวางเงื่อนไข Rheingold และคณะพบว่าเด็กจะพูดมากขึ้นเมื่อให้รางวัลหรือ เสริมกำลัง Weissberg Todd และเพื่อนร่วมงานก็แสดงให้เห็นว่าการให้รางวัลทางสังคมทำให้ เด็กอายุ 3 เดือน เปล่งเสียงมากขึ้น แต่พบว่าเฉพาะเสียงที่บ่งความปิติยินดีไม่อาจทำให้เพิ่มการ ตอบสนองได้ เพราะเขาทดลองใช้เทปบันทึกแทนเสียงคน ปรากฏว่า ไม่มีการตอบสนอง ตรง ข้ามกับนกแก้ว นกขุนทองที่สามารถวางเงื่อนไขด้วยงานเสียงหรือเทปก็ได้ เด็กนั้นต้องการการ ตอบสนองจากผู้ใหญ่จริงๆ วินิตซ์ (Winitz) ได้อธิบายถึงการที่เด็กเกิดการรับรู้ ในระยะการเล่นเสียง ตอนต้นๆ ว่าเป็นการกระทำตามธรรมชาติของมนุษย์ ในการที่จะมีจุดหมายปลายทางวินิตซ์ (Winitz) ได้อธิบายขั้นที่สองของพัฒนาการภาษาในด้านกรให้รางวัลทางอ้อม ว่ามีบทบาทต่อพฤติกรรม ของเด็ก กล่าวคือ การที่เสียงพูดของเด็กคล้ายคลึงกับเสียงแม่นั้น เขาอธิบายว่าเป็นเพราะการ ได้รับการเสริมกำลังจากเสียงของแม่ แล้วเปลี่ยนมาเป็นเสียงของเด็กเอง การเปล่งเสียงของแม่ นั้นมักเกิดขึ้นก่อนและต่อเนื่องกับการเลี้ยงดูทารก ฉะนั้นเด็กจึงเลียนวิธีการออกเสียงด้วยวิธีนี้

ดังนั้นเด็กที่มีเสียงพูดเหมือนพ่อ แม่มาก คือเด็กที่ได้รับการเสริมกำลังมากกว่าเด็กคนอื่นนั่นเอง ยิ่งพ่อแม่ตอบสนองอย่างเต็มอกเต็มใจและรวดเร็วเมื่อเด็กพูดวิธีการแบบนี้เองที่เป็น การหัดพูด ซึ่งจะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาได้คล้ายคลึงกับการพูดของผู้ใหญ่

1.1.3 ทฤษฎีการรับรู้ (Motor Theory of Perception)

ไลเบอร์แมน (Liberman) ตั้งสมมุติฐานไว้ว่า การรับรู้ทางการฟังขึ้นอยู่กับกรเปล่งเสียงจึงเห็น ได้ว่าเด็กมักจ้องหน้าเวลาเราพูดด้วย ทำนองเดียวกันกับเด็กหูตึง การทำเช่นนี้อาจเป็นเพราะเด็ก ฟัง พูดซ้ำด้วยตนเองหรือหัดเปล่งเสียง โดยอาศัยการอ่านริมฝีปากแล้วจึงเรียนรู้คำ

1.3 ความพร้อมทางภาษาของเด็กปฐมวัย

ความหมายและความสำคัญของการเตรียมความพร้อมทางภาษาของเด็กปฐมวัย เด็กปฐมวัยจัดว่าเป็นวัยในช่วงอายุที่ละเอียดอ่อนเป็นวัยทองเป็นวัยที่เรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้เร็วและมีพัฒนาการที่เจริญเติบโตอย่างเต็มที่ เด็กจะเรียนรู้โลกกว้าง และเป็นช่วงของการ พัฒนาบุคลิกภาพ นักการศึกษาส่วนใหญ่พบว่า พัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็กได้แก่ ร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมไปถึง ค่านิยม เจตคติ จริยธรรม และสิ่งต่างๆ ที่เด็กได้รับ ถ้าได้รับ การเลี้ยงดูปลูกฝังอย่างดีในวัยนี้แล้ว เด็กอาจจะนำเอาสภาพชีวิตของเด็กทั้งร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม สติปัญญา และความเชื่อต่างๆ ที่เกิดจากการเรียนรู้มาใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีความสุข ครูผู้สอนเองจะพบว่าในจำนวนเด็กทั้งชั้นจะมีบางคนที่สามารถเรียนรู้ได้เร็วกว่าคนอื่นและบาง คนก็สอนยาก ฉะนั้นการที่เด็กได้เรียนรู้ได้ดีเพียงใด นั้นสิ่งสำคัญประการหนึ่งก็คือ ความพร้อม ในการเรียนนั่นเอง เพราะเมื่อเด็กเกิดความพร้อมในการเรียนแล้วเด็กก็จะมี ความกระตือรือร้น ที่จะเรียนรู้และมีความเจริญงอกงามในพัฒนาการทุกด้าน พอเหมาะกับการเรียนเรื่องราวต่างๆ ที่ครูสอน (จุไร พรหมวาทย ,2547)

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ,2542) ได้ให้ความหมาย ของความพร้อมทางการเรียนของเด็กเล็กไว้ว่า หมายถึง ความสามารถระดับหนึ่งที่จะช่วยให้ การเรียนดำเนินไปด้วยดีโดยมีอุปสรรคไม่มากนัก ความสามารถดังกล่าวอาจเกิดจากผู้เรียนมีวุฒิ ภาวะหรือเกิดจากการเรียนรู้หรือการฝึกฝนที่ผ่านมา หรือเกิดจากอิทธิพลของทั้งสองสิ่ง ประกอบกันผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน และปราศจากความขัดแย้งทางกายและอารมณ์ ในทิศทางเดียวกัน (ราศรี ทองสวัสดิ์ ,2536) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมว่าเป็นการปลูกฝังสิ่งต่างๆ และการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กในทุกๆ ด้าน เพื่อที่เด็กจะ สามารถเรียนรู้และรับสิ่งใหม่ได้เป็นอย่างดี ความพร้อมดังกล่าวมีความสำคัญต่อความสำเร็จ ของชีวิต การเรียนมีผลต่อการเรียนทางภาษา เช่น ทักษะการฟัง คือ ฟังคำพูด คำสั่ง เรื่องราว เข้าใจและปฏิบัติตามได้ถูกต้อง สามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ พูดได้ชัดเจนและใช้ภาษาไทย ได้ถูกต้องและสุภาพ สามารถเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ของตนได้

จะเห็นได้ว่า ความพร้อมของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญยิ่งและมีอิทธิพลโดยตรงต่อ ความสำเร็จในการใช้ภาษาในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นพูดและการฟัง ทั้งนี้เพราะการเตรียมความพร้อมทางภาษาถือเป็นขั้นหนึ่งของการเรียนรู้สัญลักษณ์ที่ซับซ้อนยุ่งยาก โดยเฉพาะกับผู้เรียนที่ อายุยังน้อยและเพิ่งมาโรงเรียนเป็นครั้งแรก ฉะนั้นการเตรียมความพร้อมในการพูดและการฟัง เป็นการปูพื้นฐานที่จำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งสำหรับเด็กโดยตรงสามารถเสริมสร้างทัศนคติที่ดี ต่อ การเรียนและโรงเรียนตลอดจนสร้างความมั่นใจให้แก่ตนเองด้วย

1.จุดประสงค์ในการเตรียมความพร้อมทางด้านภาษา

การเรียนรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นการเตรียมสภาวะที่จะทำให้เด็กพร้อมที่จะเรียนรู้ในระดับเด็กปฐมวัย ไม่ได้มุ่งให้เด็กอ่านออกเขียนได้ทันที การให้เด็กทำในขณะที่เด็กยังไม่มี ความพร้อมย่อมไม่เกิดผลดีต่อเด็ก ฉะนั้นต้องให้เด็กมีทักษะพื้นฐาน อันได้แก่ การฝึกฟัง พูด อ่าน และเขียนตามความเหมาะสมกับวัยของเด็ก ซึ่ง(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ,2542) ได้กำหนดจุดประสงค์ในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาไทยไว้ดังนี้

1. ฟังคำพูด คำสั่ง เข้าใจและปฏิบัติตามได้ถูกต้อง
2. ฟังและพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้
3. แสดงมารยาทที่ดีในการพูด การฟัง
4. เคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวา (ตามภาพ) ได้
5. ใช้ประสาทตาและมือให้สัมพันธ์กันได้

จุดประสงค์ของการเตรียมความพร้อมในการฟัง

1. เพื่อให้ฟังคำพูดของผู้อื่นเข้าใจ
2. เพื่อให้สามารถจำแนกความแตกต่างของเสียงได้
3. ฟังนิทานหรือคำประพันธ์แล้วได้รับความเพลิดเพลิน
4. ฟังประโยคคำสั่งง่ายๆ ได้เข้าใจและปฏิบัติตามได้ถูกต้อง
5. สามารถจำข้อมูล 2 – 3 สิ่งได้จากการฟังเมื่อจะต้องสรุป
6. สามารถร่วมสนทนากับผู้อื่นได้

จุดประสงค์ของการเตรียมความพร้อมในการพูด

1. เพื่อให้เด็กได้พัฒนาการพูดให้คล่องเป็นไปตามธรรมชาติ ชัดเจนและถูกต้องตามหลักการออกเสียงและการเรียนคำในประโยค
2. ฝึกให้เด็กใช้คำสุภาพ พูดถูกต้องจนเป็นนิสัย
3. เพื่อให้เด็กพัฒนาความสามารถในการติดต่อกับผู้อื่น เข้าใจสิ่งที่ผู้อื่นพูดและแสดงความคิดเห็นของตนเองได้
4. เพื่อฝึกให้เด็กเล่าเรื่องราวต่างๆ ได้

จุดประสงค์ดังที่กล่าวมาจะเป็นการฝึกประสบการณ์ขั้นพื้นฐานให้แก่เด็กระดับก่อนประถมศึกษาที่จะนำไปสู่การเรียนภาษาตามระบบของชั้นประถมศึกษาได้ง่ายขึ้น ปัญหาด้านการฟังและการพูด ก็จะลดน้อยลง

2. องค์ประกอบของความพร้อมทางภาษา

การเตรียมความพร้อมให้เด็กปฐมวัยเพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม สติปัญญานั้น ครูผู้สอนจะต้องให้การอบรมเลี้ยงดูผสมผสานกับการจัดกิจกรรม เพื่อฝึกทักษะความพร้อม ในระดับนี้จะไม่มุ่งให้เด็กคิดเลขเป็นหรือเขียนหนังสือเก่ง แต่จะมุ่ง พัฒนาความพร้อมในการเรียน

การเรียนภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นการเตรียมสภาวะที่จะทำให้เด็กพร้อมที่จะเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา ไม่ได้มุ่งให้เด็กอ่าน เขียนทันที การให้เด็กทำในขณะที่เด็กยังไม่พร้อมไม่เกิดผลดีต่อเด็ก ฉะนั้นต้องให้เด็กมีทักษะพื้นฐาน อันได้แก่ การฝึกฟัง พูด อ่านและ เขียนตามความเหมาะสมกับวัยของเด็ก ซึ่ง (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542) ได้กำหนดจุดประสงค์ในการเตรียมความพร้อมด้านภาษาไทยไว้ดังนี้

1. ฟังพูด คำสั่ง เข้าใจและปฏิบัติตามได้ถูกต้อง
2. ฟังและพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้
3. แสดงมารยาทที่ดีในการฟังและการพูด
4. เคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวา ตามภาพได้
5. ใช้ประสาทตาและมือให้สัมพันธ์กันได้

องค์ประกอบของความพร้อมมี ดังนี้

5.1 ความพร้อมทางร่างกาย ได้แก่ สุขภาพของเด็ก การใช้สายตา การฟัง การพูด (ชัดหรือไม่ชัด) ความสัมพันธ์ทางกล้ามเนื้อ ตากับมือ เป็นต้น

5.2 ความพร้อมทางสมอง ได้แก่ ความสามารถในการลำดับเหตุการณ์จากนิทานที่ตนได้ฟัง หรือดูภาพ ลำดับภาพได้ สติปัญญาดี จำได้แม่นยำ จะพูดหรือสั่งอะไรเข้าใจง่าย

5.3 ความพร้อมทางด้านอารมณ์ ได้แก่ รู้จักควบคุมอารมณ์ สามารถทำงานเป็นหมู่เล่นเป็นหมู่ ไม่แย่งของกัน ไม่ทะเลาะวิวาทกันบ่อยๆ

5.4 ความพร้อมด้านจิตวิทยา ได้แก่ มีความสนใจในการอ่าน (ภาษาหนังสือ) มีช่วงระยะความสนใจยาว รู้จักฟังอย่างตั้งใจ ใช้ภาษาได้ดีพอสมควร

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะพบว่า ความพร้อมทางภาษาของเด็กปฐมวัยนั้นจะเริ่ม ตั้งแต่แรกเกิดไปจนถึง 5 ปี ทั้งนี้ในการที่จะส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาที่เหมาะสม กับวัยนั้นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการและความพร้อมของเด็ก แต่ละช่วงอายุเพื่อสนองตอบความสนใจและความต้องการของตัวเด็กเองโดยจะต้องคำนึงถึง องค์ประกอบหลายๆ อย่าง เพื่อให้เด็กมีพัฒนาการอย่างเหมาะสมกับวัย

3.การเสริมสร้างและพัฒนาความพร้อมทางภาษาของเด็กปฐมวัย

ในปัจจุบันภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร เช่น การฟัง การพูด นับได้ว่าเป็นสิ่งที่จำเป็น และสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิต ทั้งนี้เพราะการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร เช่น การฟัง การอ่าน จะช่วยให้รับรู้เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารและเหตุการณ์ต่างๆ ของสังคมได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ รวมไปถึงการสร้างความปลอดภัยใจแก่ตนเอง สามารถสร้างความฉลาด รอบรู้และสร้างความสำเร็จให้แก่ตนเองได้เป็นอย่างมาก ดังนั้นในการใช้ภาษาติดต่อสื่อสารกัน จึงมาควบคู่กับความพร้อมในการเรียนรู้และช่วงอายุ ความสนใจของเด็กที่ต้องได้รับการเตรียม ความพร้อมให้เหมาะสมกับวัย ซึ่งพัฒนาการของเด็กปฐมวัยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังที่ (สุชา จันทรเฒ ,2536) ได้กล่าวไว้ดังนี้

3.1 พัฒนาการด้านร่างกาย หมายถึง ความสามารถในการทำงานของกล้ามเนื้อใหญ่ที่ใช้ในการเคลื่อนไหว ทรงตัว ยืนวิ่ง และความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กและประสาท สัมพันธ์ เช่น การหยิบของ การขีดเขียน การพับกระดาษ ฯลฯ

3.2 พัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ หมายถึง ความสามารถในการรับรู้ความรู้สึกและการแสดงความรู้สึกของเด็ก เช่น พอใจ ไม่พอใจ รักชอบ สนใจ เกลียด โดยที่เด็กรู้จักการควบคุม การแสดงออกอย่างเหมาะสมกับวัยและสถานการณ์ และการสร้างความรู้สึกที่ดีและนับถือตนเอง และผู้อื่น ซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาทางสังคมจึงรวมเป็นพัฒนาการด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคม

3.3 พัฒนาการด้านสังคม หมายถึง ความสามารถของเด็กในการสร้างปฏิสัมพันธ์ กับผู้อื่น การรู้จักการปรับตัวในการเล่น การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข รวมไปถึง คุณธรรม จริยธรรมด้วย

3.4 พัฒนาการด้านสติปัญญา หมายถึง ความสามารถของเด็กในการรับรู้และเรียนรู้สิ่งต่างๆ การรู้จักการใช้เหตุผล การแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยตนเอง

ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองหรือครูผู้สอนควรให้การส่งเสริมสนับสนุน โดยการจัดกิจกรรมเพื่อเตรียมความพร้อมของเด็กโดยสนองต่อธรรมชาติ ความสนใจ ช่วงอายุและ ความอยากรู้อยากเห็นโดยให้เด็กรู้สึกมีความสุขและความเพลิดเพลินที่จะร่วมกิจกรรมต่างๆ ด้วย ตัวของเด็กเอง

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546

การจัดการศึกษาปฐมวัยที่มุ่งเน้นจะพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 5 ปี ให้มีพัฒนาการ ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม สติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความแตกต่าง ระหว่างบุคคลเป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้และเป็นการสร้างรากฐานชีวิตให้พัฒนา ไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์มีคุณธรรมและจริยธรรมอีกทั้งรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงสามารถ ปรับตัวอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุขและมีคุณภาพ ปัญหาของสังคมอีกประการ หนึ่งที่มีผลกระทบต่อเด็กปฐมวัยไทย คือ ความอ่อนแอทางสถาบันครอบครัวในการทำ หน้าที่อบรมเลี้ยงดูเด็ก เด็กปฐมวัยจำนวนหนึ่งอาจได้รับการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสมอันส่งผลต่อ คุณภาพชีวิตของเด็ก ทั้งปัจจุบันและอนาคต นอกจากนี้ปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆ อาจส่งผล โดยตรงและทางอ้อม ต่อสุขภาพอนามัย และพัฒนาการตลอดจนการเลี้ยงดูของเด็กรวมไปถึงการ รั่ววัฒนธรรมต่างๆ จากภายนอก ที่มีผลต่อการดำรงชีวิตทำให้จำเป็นต้องตระหนักถึง ความสำคัญของการดำรงเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมในสังคมตนเอง การพัฒนาเด็กที่สอดคล้อง กับบริบททางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของสังคม และคำนึงถึงลักษณะเฉพาะและความแตกต่างกัน ของเด็กแต่ละคน

ตอนที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย

เด็กปฐมวัยต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ที่แตกต่างไปจากเด็กวัยอื่น ๆ ฉะนั้นการจัดการเรียนของเด็กปฐมวัยจึงเน้นการจัดการกิจกรรมแบบบูรณาการเสริมประสบการณ์ (คณะกรรมการ ประถมศึกษาแห่งชาติ ,2542) ได้ให้ความหมายการจัดประสบการณ์ หมายถึง การจัดการกิจกรรมโดยยึดแนวการจัด ประสบการณ์หรือหลักสูตรเพื่อให้ เด็กได้พัฒนาครบตามวัยทั้ง 4 ด้านซึ่ง ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา โดยมีได้ มุ่ง จะให้อ่านออกเขียนได้ ดังเช่นในระดับ ประถมศึกษาแต่เป็นการปูพื้นฐานให้โดยคำนึงถึงความสามารถของ เด็กเป็นหลักและเนื่องจากเด็กปฐมวัยเรียนรู้ได้ดีจาก ประสบการณ์ตรง ฉะนั้น ประสบการณ์ที่ดีควรให้เด็กได้ลงมือทำด้วยตนเอง โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้ ให้ ความหมายของการจัด ประสบการณ์ ดังนี้ (สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ ,2538) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์หมายถึงทุก ๆ อย่างที่ เด็กหรือผู้ที่เรียนได้รับจากโรงเรียนหรือสถานศึกษานั้นๆ ตามจุดประสงค์ที่ทางโรงเรียนหรือสถานศึกษาได้ ตั้งไว้ (กุลยา ตันติผลาชีวะ ,2547) การจัดประสบการณ์หมายถึง การสร้างการเรียนรู้ และ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเด็กทุกบริบทที่อยู่รอบตัวเด็กต่างเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น เด็กอยู่ กับสิ่งแวดล้อมที่ใช้ภาษาหนึ่งก็จะชินกับภาษานั้น เช่น เสียงเหอนตามภาษาถิ่น ซึ่งการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเด็กสามารถแก้ไขภาษาของตนให้ถูกต้อง ได้ สำหรับการจัดประสบการณ์ให้แก่เด็กนั้น

ต้อง ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ในรูปแบบของบูรณาการ โดยเน้น เด็กเป็นสำคัญ

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์ หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมและสร้างบรรยากาศ ในการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการพัฒนาเด็กทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านสังคม และด้าน สติปัญญา ในรูปของการบูรณาการเนื้อหาวิชาต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยคำนึงถึงเด็กเป็นสำคัญ

ตอนที่ 3 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้โดยการใช้นิทาน

ความหมายของนิทาน มีหน่วยงาน และนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของนิทานไว้ดังนี้ (เกษลดา มานะจตุและ อภิญญา มนูญศิลป์ ,2544) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า หมายถึง เรื่องเล่าต่อกันมาโดยใช้เวลาหรือเล่าโดยแสดงภาพประกอบ หรือการเล่าโดยวัสดุอุปกรณ์ใช้ประเภทต่างๆ ประกอบก็ได้เช่น หนังสือภาพ หุ่นหรือการใช้ค้นแสดงบทบาทลีลาเป็นไปตามเนื้อเรื่อง ของนิทานนั้นๆ แต่ เดิมมานิทานถูกเล่าสู่กันและกัน ด้วยปากสืบทอด มาเพื่อเป็นเครื่องบันเทิงใจในยามว่างและเพื่อถ่ายทอดความ เชื่อความศรัทธาเลื่อมใสในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นที่ยึดถือของคนแต่ละกลุ่ม (เกริก ยุ้นพันธ์ ,2547) ได้ให้ความหมายของนิทานไว้ว่า หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบทอดกันมา ตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นการผูกเรื่องขึ้น เพื่อให้ผู้ ฟังเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน และสอดแทรกคติสอนใจ ลงไป (ประคอง นิมมานเหมินทร์,2550)ได้ให้ความหมายของนิทานว่า หมายถึง เรื่องที่เล่ากันต่อๆ มา จากคนรุ่นหนึ่งสู่คนอีกรุ่นหนึ่งโดยไม่ทราบว่ามีใครเป็นผู้แต่ง เช่น นิทานเรื่องสังข์ทองปลาบู่ทอง หรือ โสนน้อยเรือนงาม มีการเล่าสู่กัน ฟังจากปู่ย่า ตายายของเรา พ่อแม่ของเรารวมทั้งตัวเราเอง ไปจนถึง ลูกหลาน เหลนโหลนของเรา เป็นทอดๆ กัน ไปรุ่นแล้วรุ่นเล่า บางครั้งก็แพร่กระจายจากท้องถิ่นหนึ่ง ไปสู่อีกท้องถิ่นหนึ่ง เช่น นิทานเรื่องสังข์ทองอาจมีหลายสำนวนแล้วแต่ความทรงจำ ความเชื่อ อารมณ์ของผู้เล่าและ วัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นจากความหมายของนิทานดังกล่าว

ความสำคัญของนิทานดังกล่าวสรุปได้ว่า นิทานให้ความเพลิดเพลิน สนุกสนานและผ่อนคลาย ความเครียด สร้างเสริมจินตนาการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม กระชับความสัมพันธ์ในครอบครัว สะท้อน ให้เห็นสภาพของสังคมในอดีตในหลายๆด้าน ช่วยพัฒนาเด็กทางคุณลักษณะชีวิต พัฒนา บุคลิกภาพของเด็ก พัฒนาด้านความรู้และสติปัญญา ทักษะและความสามารถทางภาษา

ตอนที่ 4 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบนิทานแอนิเมชัน

คำว่า “Animation” นั้นเกิดจากการรวมของ คำว่า “Anima” คำภาษาลาตินที่แปลว่า วิญญาณ (Soul and Spirit) ถ้าเป็นคำกริยา คือ Animation จะแปลว่า ทำให้มีชีวิต คำว่า “แอนิเมชัน” ในความหมายรวมๆ ในปัจจุบันนั้น มีความหมายว่าภาพเคลื่อนไหว ในความหมายไม่ได้จำกัดเพียง การ์ตูนเท่านั้น แอนิเมชันยังมีความหมาย มีเทคนิค และ วิธีสร้างสรรค์อีกหลากหลายวิธี การสร้างภาพเคลื่อนไหว โดยการนำภาพนิ่งหลายๆ ภาพที่มีความต่อเนื่อง มาฉายด้วยความเร็วที่เหมาะสม ทำให้เกิดภาพลวงตาของการเคลื่อนไหว (ธรรมปพน ลีอำนวยโชค ,2550) "การสร้างภาพเคลื่อนไหว" ด้วยการนำภาพนิ่งมาเรียงลำดับกันและแสดงผลอย่างต่อเนื่อง ทำให้ดวงตาเห็นภาพที่มีการเคลื่อนไหวในลักษณะภาพติด ตา (Persistence of Vision) เมื่อตามนุษย์มองเห็นภาพที่ฉาย อย่างต่อเนื่อง เรตินาจะรักษาภาพนี้ไว้ใน ระยะเวลาสั้นๆ ประมาณ 1/3วินาที หากมีภาพอื่นแทรกเข้ามาในระยะเวลาดังกล่าว สมองของมนุษย์จะ เชื่อมโยงภาพทั้งสองเข้าด้วยกันทำให้เห็นเป็นภาพเคลื่อนไหวที่มีความต่อเนื่องกัน แม้ว่าแอนิเมชันจะใช้หลักการเดียวกับวิดีโอ แต่แอนิเมชันสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับงานต่างๆได้มากมาย เช่นงาน ภาพยนตร์ งานโทรทัศน์ งานพัฒนาเกมส์ งานสถาปัตยกรรม งานก่อสร้าง งานด้านวิทยาศาสตร์ หรือ งานพัฒนาเว็บไซต์ เป็นต้น (ทวีศักดิ์ กาญจนสุวรรณ ,2552)

สื่อแอนิเมชัน สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ง่ายและเข้าใจตรงกัน เนื่องจากสามารถแสดงให้เห็นเนื้อหาที่ต้องการสื่อผ่านภาพเคลื่อนไหว รวมถึงเอื้อต่อการแสดงรายละเอียดของสิ่งที่ต้องการศึกษาภายในบทเรียน ได้ชัดเจนมากกว่าจะเป็นเพียงตัวหนังสือหรือ เป็นภาพนิ่ง การสร้างงานแอนิเมชัน เป็นการรวมองค์ความรู้และประสบการณ์ทั้งศาสตร์ทุกแขนง แบบจำลองรูปภาพ รวมถึงวัสดุกราฟิกในงาน แอนิเมชัน ที่จะนำมาใช้ในสื่อการเรียนการสอน จะต้อง มีความเหมาะสมในการให้รายละเอียดและแสดงข้อมูลหรือสารที่ต้องการให้ผู้รับสารเข้าใจได้ตรงกันในฐานะของสื่อที่ดี

แอนิเมชัน สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ชนิด แต่ละชนิดมีผลทำให้เกิดผลงานที่มีความแตกต่างกันออกไป ซึ่งได้นำเสนอชนิดของแอนิเมชันไว้ดังนี้

1. แอนิเมชันที่เกิดจากการวาด (Drawn Animation) คือ แอนิเมชันที่เกิดจากการวาดภาพทีละภาพทีละภาพหลายๆ ภาพ แต่การฉายภาพเหล่านั้นผ่านกล้องอาจใช้เวลาไม่กี่นาที ข้อดีของภาพ ทำแอนิเมชันชนิดนี้ คือ มีความเป็นศิลปะ สวยงาม น่าดูชม แต่ข้อเสีย คือ ต้องใช้เวลาในการผลิตมาก ต้องใช้ผู้สร้างจำนวนมากและต้นทุนก็สูงตามไปด้วย

2. แอนิเมชันที่เกิดจากการถ่ายภาพทีละภาพ (Stop motion) หรือเรียกว่า

เป็นการถ่ายภาพ แต่ละขณะของหุ่นจำลองที่ค่อยๆ ขยับ อาจจะเป็นของเล่นหรืออาจจะสร้างตัวละครจากดินน้ำมันหรือ วัสดุที่คล้ายกับดินน้ำมัน โดยโมเดลที่สร้างขึ้นสามารถใช้ได้อีกหลายครั้งและยังสามารถผลิตได้หลาย ตัวทำให้สามารถถ่ายทำได้หลายฉากในเวลาเดียวกัน แต่การเคลื่อนไหวแบบ การเคลื่อนที่หยุด หรือ สตอปโมชัน (Stop Motion) นั้น ต้องอาศัยเวลาและความทุ่มเทมาก วิธีนี้จึง เป็นงานที่ต้องอาศัยความอดทนมาก

3.แอนิเมชันที่สร้างขึ้นโปรแกรมคอมพิวเตอร์(Computer Animation) ปัจจุบันมีซอฟต์แวร์ที่สามารถช่วยให้การทำแอนิเมชันง่ายขึ้น เช่น โปรแกรม Maya, Macromedia, Flash, และ 3D studio Max เป็นต้น วิธีนี้เป็นวิธีที่ประหยัดเวลาการผลิตและประหยัดต้นทุนเป็นอย่างมาก (ธรรมปพน ลีอำนาจโชค ,2550)

จะเห็นได้ว่า แอนิเมชันเป็นภาพกราฟิก ทั้งสองมิติและสามมิติ เป็นกระบวนการที่ ภาพแต่ละภาพของภาพยนตร์ ถูกผลิตขึ้นต่างหากจากกันทีละภาพ แล้วนำมาร้อยเรียงเข้าด้วยกัน โดยการฉายต่อเนื่องกัน มีการเคลื่อนไหวเพื่อแสดงขั้นตอนหรือปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นการสร้างภาพเคลื่อนไหวโดยการฉายภาพนิ่งหลายๆ ภาพไม่จากวิธีการ ใช้คอมพิวเตอร์ กราฟิก ถ่ายภาพรูปร่าง หรือรูปถ่ายแต่ละขณะของหุ่นจำลองที่ค่อย ๆ ขยับเมื่อนำภาพดังกล่าวมา ฉาย ด้วย ความเร็ว ตั้งแต่ 16 ภาพต่อวินาทีขึ้นไป เราจะเห็นเหมือนว่าภาพดังกล่าวเคลื่อนไหวได้ ต่อเนื่องกันด้วยความเร็วสูงทั้งนี้เนื่องจากเราเห็นภาพติดตาในทางคอมพิวเตอร์คอมพิวเตอร์ เพื่อ สร้างสรรค์จินตนาการให้ เกิดแรงจูงใจจากผู้ชม

ตอนที่ 5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิไลวรรณ กลิ่นถาวร (2563) ผลการใช้หนังสือนิทานที่ส่งเสริมทักษะชีวิตเด็กปฐมวัยใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำปางเขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการ ใช้นิทานที่ส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลำปางเขต 1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็ก ปฐมวัยชาย-หญิงอายุระหว่าง 5-6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2/2 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2560 ของโรงเรียนบ้านปงสนุก อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง จำนวน 41 คน ซึ่งได้ จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ นิทานที่ส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย จำนวน 17 เล่ม และแบบวัดทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัย ซึ่งมีทั้งหมด 2 สถานการณ์ ประกอบด้วย สถานการณ์ที่ 1 ประเมินทักษะชีวิต ด้านการรับผิดชอบและและด้านการสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น สถานการณ์ที่ 2 ประเมินทักษะชีวิต ด้านการคิดวิเคราะห์และด้านการแก้ปัญหาที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น

สถิติที่ใช้ในงานวิจัย คือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงมาตรฐาน (DS..) ผลการวิจัยพบว่า ทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านปงสนุกหลังการเล่านิทานส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยสูงขึ้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการเล่านิทานที่ส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยเท่ากับ 0.85 หลังการเล่านิทานที่ส่งเสริมทักษะชีวิตของเด็กปฐมวัยเท่ากับ 1.80

ณัฐวดี ปิตตาทะโน นนทสรวง กลีบผึ้ง บัญญัติ ยงย่วน และแก้วตา นพมณีจำรัสเลิศ(2563) ผลของกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหนังสือภาพกับการชมวิดีโอทัศนนิทานที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหนังสือภาพกับการชมวิดีโอทัศนนิทานที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กปฐมวัย อายุ 5 – 6 ปี ศึกษาในชั้นอนุบาลปีที่ 2 จาก 3 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2 รวมทั้งสิ้น 57 คน ผลการวิจัย พบว่า เด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหนังสือภาพกับเด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมกิจกรรมการชมวิดีโอทัศนนิทานมีความคิดสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม และกลุ่มเด็กปฐมวัยทั้ง 3 กลุ่ม ที่เข้าร่วมกิจกรรมการเล่านิทานต่างกัน มีความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกัน การศึกษานี้มีข้อเสนอแนะว่า กิจกรรมชมวิดีโอทัศนนิทานมีแนวโน้มส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดริเริ่มได้ดีกว่ากิจกรรมการเล่านิทานประกอบหนังสือภาพ อย่างไรก็ตาม การจัดกิจกรรมชมวิดีโอทัศนนิทานเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ให้แก่เด็กปฐมวัย ควรมุ่งเน้นการเสริมสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างชมวิดีโอทัศนนิทานและอยู่ภายใต้การดูแลของผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด

ปัทมา ดวงศรี (2558) การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป วัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการฟังการพูดของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป ระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน 2) ศึกษาคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป และนำไปทดลองใช้กับเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านช้างตะลูด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 จำนวน 15 คนเป็นเวลา 12 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในครั้งนี้ พบว่า 1. ทักษะการฟังและการพูด ของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.012. เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีคะแนนเฉลี่ยทักษะการฟังและการพูดก่อนการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคปเท่ากับ 30.06 และมีคะแนนเฉลี่ยพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดหลังการจัดประสบการณ์เท่ากับ 62.00 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 31.93 คิดเป็นร้อยละ 39.91

รสสุคนธ์ แนวบุตร (2557) การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานพื้นบ้าน วัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยการใช้กิจกรรมการเล่นิทานพื้นบ้าน และเปรียบเทียบทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นิทานพื้นบ้าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับปฐมวัยปีที่ 2/1 ที่มีอายุระหว่าง 4-5 ปี ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลนาสี อำเภอสวรรคคูลา จังหวัดหนองบัวลำภู จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี 2 ชนิด ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเล่นิทานพื้นบ้าน และแบบประเมินทักษะการฟังและการพูดที่สร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานพื้นบ้านมีความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ด้านการฟัง โดยภาพรวมหลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.28 ด้านการพูด โดยภาพรวมหลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.06 ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานพื้นบ้านด้านการฟัง การพูด สูงกว่าความสามารถทางภาษาก่อนการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานพื้นบ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน

โสพิศ กัญยะ (2563) การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ประกอบนิทานภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ประกอบนิทานภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ประกอบนิทานภาพ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนแม่อมูวิทย ตำบลห้วยชมภู อำเภอเมืองจังหวัดเชียงรายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์และนิทานภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 25 แผน แบบประเมินความสามารถด้านการฟังของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 และแบบประเมินความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลการวิจัยพบว่า 1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ประกอบนิทานภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถด้าน

การฟังและด้านการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2. เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ประกอบนิทานภาพมีความสามารถด้านการฟังหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ประภาภรณ์ คำวงศ์ (2564) การใช้นิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสารของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง วัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อสร้างแผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง และ 2) เพื่อศึกษาผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง กลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กปฐมวัยโรงเรียนบ้านห้วยสิงห์ ตำบลแม่ยม อำเภอมะเข่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ทั้งหมด 30 แผน และ 2) แบบประเมินทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูด มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก โดยการใช้รูปภาพ และแบบการประเมินปฏิบัติ (Performance Assessment) ทักษะการฟังและทักษะการพูด ทักษะละ 10 ข้อ รวมเป็น 20 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำคะแนนจากแบบประเมินทักษะการสื่อสารมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) แล้วเทียบกับค่ายอมรับคือ 0.50 ขึ้นไป ผลการวิจัยพบว่า 1) ได้แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้นิทานในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองจำนวน 6 หน่วยการเรียนรู้หน่วยละ 5 แผน แต่ละแผนใช้เวลาในการจัดกิจกรรมประมาณ 40 นาที ซึ่งเป็นแผนที่มีคุณภาพสามารถส่งเสริมทักษะการสื่อสารของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองได้ตามจุดประสงค์ รูปแบบการจัดการเรียนรู้อุปสรรคสำหรับเด็กปฐมวัยในจังหวัดเชียงรายที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

สุวรรณา กิจติยา (2557) ผลการจัดประสบการณ์การเล่านิทานที่มีผลต่อความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาจำนวนเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานที่มีต่อ ความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษา ด้าน การฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน พบว่า 1) เด็กปฐมวัยร้อยละ 80 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทาน มีความสามารถทางภาษา ด้านการ ฟังและการพูด ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม 2) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานมีความสามารถทางภาษา ด้านการ

ฟัง และ การพูด หลังได้รับการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่นิทาน มีความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูด ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม จำนวน 10 คนคิดเป็นร้อยละ 80

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถในด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง

สำหรับวิธีดำเนินการวิจัย มีดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. แบบแผนของการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียน ช่วงอายุ 3 – 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นเด็กนักเรียน ช่วงอายุ 3 – 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลวัดดาว อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเลือกมา 1 แห่ง เนื่องจากเด็กนักเรียนมีพัฒนาการที่ช้า จากทั้งหมด 17 แห่ง โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ได้เด็กนักเรียน จำนวน 20 คน

แบบแผนของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเชิงผสมผสาน ระหว่างวิธีการเชิงคุณภาพ และวิธีการเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

1. นิทานแอนิเมชัน เป็นนิทานการ์ตูนภาพเคลื่อนไหวประกอบเสียง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 1 เรื่อง มีความยาวประมาณ 3-5 นาที

1.1 ประยุกต์เนื้อหาจากต้นเรื่องเดิมปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเนื้อหาเข้าไปเพิ่มเติม แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา

1.2 นำบทนิทานที่ผ่านการตรวจสอบแล้วมาสร้างให้เป็นนิทานแอนิเมชัน

1.3 นำคำแนะนำที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้นิทานแอนิเมชันมีความสมบูรณ์

1.4 นำนิทานแอนิเมชันที่สร้างเสร็จแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์แล้วเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557) ขึ้นไป ถือว่า ใช้ได้และปรากฏผลการวิเคราะห์ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

1.5 สร้างแบบประเมินนิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย สำหรับผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสมเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนเป็นการจัดอันดับคุณภาพ แบ่งเป็น 5 เกณฑ์ คือ

เหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
ควรปรับปรุงแก้ไข	ให้ 1 คะแนน

1.6 นำคะแนนจากการประเมินนิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย ในแต่ละรายการของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์แปลผลของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.15 – 5.00 แปลผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
 ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 แปลผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
 ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 แปลผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง
 ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 แปลผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย
 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 แปลผล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบประเมินคุณภาพนิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาเข้าใจง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 การจัดลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม	4.67	0.57	มากที่สุด
1.3 ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	4.67	0.57	มากที่สุด
1.4 ความยาวของสื่อมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
1.5 เนื้อหามีความเหมาะสมกับเด็ก	5.00	0.00	มากที่สุด
2. ด้านเทคนิค			
2.1 ภาพมีความสวยงามเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 รูปภาพประกอบมีความหมายและมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 เสียงพากย์มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและตัวละคร	5.00	0.00	มากที่สุด
2.4 เสียงดนตรีประกอบมีความสอดคล้องกับบรรยากาศของเนื้อเรื่อง	4.67	0.57	มากที่สุด
2.5 ตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด
2.6 การดำเนินเรื่องมีความชัดเจนและสามารถสร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด
2.7 ความยาวของนิทานมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.91	0.26	มากที่สุด

จากตารางที่ 3.1 พบว่า ความเหมาะสมของสื่อนิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยมีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในภาพรวมอยู่ในระดับความเหมาะสมมากที่สุด (\bar{X} = 4.91 , S.D.= 0.26)

2. แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้โปรแกรม Flipgrid ด้วยนิทานแอนิเมชัน

2.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรและคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 ที่เกี่ยวกับแนวทางการกิจกรรมภาษา และคู่มือการประเมินพัฒนาการเด็กปฐมวัย

2.1.1 พิจารณาเนื้อหาที่นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาครั้งนี้ โดย พิจารณาตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย จากสาระที่ควรนำมาเทียบกับใช้กิจกรรมการ ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาเด็กปฐมวัย การสร้างแผนการกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับคน สัตว์ สิ่งของและสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัวเด็ก โดยมีการนำเสนอรูปแบบ ของนิทานแอนิเมชัน

2.1.2 สร้างแผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยการใช้โปรแกรม Flipgrid ด้วยนิทานแอนิเมชัน เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ระดับชั้นปฐมวัย โดยยึดสาระการเรียนรู้แนวทางการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัยของ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติและแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล ตามหลักสูตร การศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 และพิจารณาชื่อแผน ชื่อเรื่อง ชื่อนิทานจุดประสงค์การเรียนรู้ จากครูประจำชั้นปฐมวัย

2.1.3 นำแผนการจัดประสบการณ์โดยการใช้โปรแกรม Flipgrid ด้วยนิทานแอนิเมชัน เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ที่ได้ไปใช้ สอนจริงกับนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลวัดดาว อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 20 คน เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ผลหาค่าดัชนีประสิทธิผล (บุญชม ศรีสะอาด ,2553)

3. แบบทดสอบการฟังและการพูด

1. การสร้างแบบวัดความสามารถในด้านการฟังและการพูด มีการดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการฟัง และการพูด พูลสุข ส่งเสริม (2551) ฅภัสสร จจรจัญญ (2551) ฅฐวดี ศิลากรณ (2556) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง แบบวัดความสามารถทางการฟังและการพูด

1.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด ประกอบไปด้วย
ตอนที่ 1 แบบวัดความสามารถด้านการฟัง ตอนที่ 2 แบบวัดความสามารถด้านการพูด

1.3 นำแบบวัดความสามารถด้านการฟัง และการพูด พร้อมคู่มือดำเนินการวัดที่
สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามข้อคำถาม และให้สอดคล้องทาง
พฤติกรรม จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1.3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สิ้นจินดาวงศ์ อาจารย์ประจำ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทโยมา อาจารย์ประจำ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม จังหวัดกรุงเทพมหานคร

1.3.3 อาจารย์นวกัสร์ สุขสำราญ อาจารย์ประจำศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
วัดดาว จังหวัดสุพรรณบุรี

1.4 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด
โดยนำแบบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านพิจารณาลงความเห็นและ
ให้คะแนน ดังนี้

+1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าสอดคล้อง

0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าไม่แน่ใจ

-1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นว่าไม่สอดคล้อง

แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องแล้วเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่าหรือ
เท่ากับ 0.5 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557) ขึ้นไป ถือว่าใช้ได้และปรากฏผลการวิเคราะห์ความเห็นของ
ผู้เชี่ยวชาญ

1.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด ที่ผ่านการปรับปรุง
แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้ กับเด็กปฐมวัย จำนวน 20 คน โดยผู้วิจัยทำการสังเกต เพื่อศึกษา
ความชัดเจน และหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งการทดลอง (Quasi – Experimental Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองโดยอาศัยการวิจัยแบบ One Group Pretest – Posttest Desing (ล้วน สายยศ ละอังคณา สายยศ ,2538) มีลักษณะ การทดลองดังนี้

	Pretest	Treatment	Posttest
	T1	X	T2
ความหมายของสัญลักษณ์	SPU		
T1 Pretest	แทน การทดสอบวัดความสามารถทางด้านการฟัง และการพูดก่อนการทดลอง		
X Treatment	แทน การจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานแอนิเมชั่น		
T2 Posttest	แทน การทดสอบวัดความสามารถทางด้านการฟัง และการพูดหลังการทดลอง		

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. นัดหมายเด็กนักเรียนเพื่อทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
2. ทำการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
3. ทำการทดลองโดยให้นักเรียนดูนิทานแอนิเมชั่น จนจบเรื่อง
4. เมื่อดำเนินการทดลองเสร็จแล้ว ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความสามารถทางด้านการฟัง และการพูดหลังการทดลอง (Posttest) โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบ ทั้งก่อนและหลังการทดลองมาตรวจให้คะแนนและนำไปทำการวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและสรุปผลการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 คำนวณค่าเฉลี่ยของคะแนน (สมบัติ ท้ายเรือคำ ,2555) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนเด็กปฐมวัย

1.2 คำนวณค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด

,2545) โดยใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2. การตรวจสอบดัชนีประสิทธิผลนวัตกรรมการศึกษา จากแนวคิดของ

(บุญชม ศรีสะอาด ,2546)

$$E. I. = \frac{\sum X_{posttest} - \sum X_{pretest}}{(N)(A) - \sum X_{posttest}} \times 100$$

เมื่อ **E. I.** หมายถึง ดัชนีประสิทธิผล (Efficiency Index)

$\sum X_{posttest}$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนรวมก่อนการใช้นวัตกรรม

$\sum X_{pretest}$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนรวมหลังการใช้นวัตกรรม

N หมายถึง จำนวนนักเรียน

A หมายถึง คะแนนเต็มของแบบทดสอบ

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สูตร

t-test (Dependent Sample) (ล้วน สายยศ และอัศฉา สายยศ,2538)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}} ; df = n-1$$

เมื่อ **t** แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t - distribution

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนคู่ของคะแนนหรือจำนวนนักเรียน

$\sum D$ แทน ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

4. การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด

การแสดงหลักฐานความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ **IOC** แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5. แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูด

นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง และการพูด ของนักเรียน มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ แล้วนำมาเทียบเกณฑ์ของ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ,2557) เพื่อหาระดับคุณภาพของคะแนนความสามารถในด้านการฟังและการพูด ดังนี้

ช่วงคะแนนร้อยละ	ระดับคุณภาพ
80 – 100	ดีมาก
70 – 79	ดี
60 – 69	พอใช้
50 – 59	ผ่าน
0 – 49	ไม่ผ่าน

กำหนดเกณฑ์ผ่านของคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ต้องทำคะแนนให้ได้ อย่างน้อยร้อยละ 60

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อนิทานแอนิเมชันในการส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูด ของเด็กปฐมวัย 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดโดยใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ของเด็กปฐมวัย จึงได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัย

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์แล้วความหมายที่ใช้แทนค่าสถิติในการนำเสนอ ดังนี้

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน สถิติในการทดสอบสมมติฐาน
N	แทน จำนวนคน
Sig.	แทน ระดับค่านี้สำคัญ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัย

ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของสื่อนิทานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ผู้วิจัยขอเสนอ ดังนี้

1.1 ดัชนีประสิทธิผลของการใช้นิทานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย

ภาพที่ 4.1 ภาพตัวอย่างจากนิทานแอนิเมชัน

ภาพที่ 4.2 ภาพตัวอย่างจากนิทานแอนิเมชัน

จากภาพ อธิบายได้ว่า ภาพที่ 4.1 และภาพที่ 4.2 คือ ภาพจากนิทานแอนิเมชันที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คะแนนจากผลการทดลองใช้นิทานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยกับกลุ่มทดลองจำนวน 20 คน ระหว่างก่อนการทดลองใช้และหลังการทดลอง โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ดัชนีประสิทธิผลของการใช้นิทานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย

คนที่	ความสามารถด้านการฟัง		ความสามารถด้านการพูด		ผลรวมคะแนน ก่อนการทดลอง	ผลรวมคะแนน หลังการทดลอง
	ก่อน (10)	หลัง (10)	ก่อน (10)	หลัง (10)	ใช้ (20)	ใช้ (20)
1	5	9	6	9	11	18
2	6	10	6	10	12	20
3	6	10	5	9	11	19
4	5	8	5	9	10	17
5	6	10	6	9	12	19
6	7	10	6	10	13	20
7	7	10	5	9	12	19
8	6	10	6	10	12	20
9	6	10	7	10	13	20
10	5	9	5	9	10	18
11	5	9	6	10	11	19
12	6	9	5	9	11	18
13	6	9	6	8	12	17
14	5	10	5	9	10	19
15	6	9	5	10	11	19
16	5	9	4	9	9	18

ตาราง 4.1 (ต่อ)

17	5	9	5	9	10	18
18	7	10	4	10	11	20
19	5	8	4	9	9	17
20	7	10	6	9	13	19
รวม	116	188	55	186	223	374
ดัชนีประสิทธิผลของการใช้นิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย เท่ากับ 0.8531						

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิผลของการจัดใช้นิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย จำนวน 20 คน มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8531 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.8531 หรือคิดเป็นร้อยละ 85.31

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบสมมติฐานการวิจัย

จากการทดลองการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานแอนิเมชันในการส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ซึ่งดำเนินการโดยนำสื่อนิทานแอนิเมชันที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ และการทดลองกับกลุ่มเด็กปฐมวัย จำนวน 20 คน ผู้วิจัยได้นำคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการฟังและการพูด ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังแสดงในตารางที่ 4.3 และตารางที่ 4.4

ภาพที่ 4.3 ภาพตัวอย่างจากนิทานแอนิเมชัน

ภาพที่ 4.4 ภาพคุณครูตั้งคำถาม ในขณะที่กำลังดูนิทาน

ตารางที่ 4.2 การเปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้นิทานแอนิเมชัน (จำนวนนักเรียน 20 คน)

ความสามารถ (คะแนนเต็ม)	ก่อนทดลอง		หลังการทดลอง		t	Sig.
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการฟัง (10)	5.80	0.77	9.40	0.68	26.911*	.000
ด้านการพูด (10)	5.35	0.81	9.30	0.57	19.914*	.000
โดยภาพรวม (20)	11.15	1.23	18.70	1.03	33.809*	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตารางที่ 4.3 ปรากฏว่า ค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการฟัง ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.80 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.77 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.68 และความสามารถทางด้านการฟังของเด็กปฐมวัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ในส่วนของค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านการพูด ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.35 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.81 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.57 ตามลำดับ และความสามารถทางด้านการพูดของเด็กปฐมวัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่าสถิติของความสามารถโดยภาพรวม ก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.15 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.23 และหลังการทดลองค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.03 และการทดสอบความสามารถทางด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดโดยรวมโดยการใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อในการจัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย (คะแนนเต็ม=20)

ความสามารถด้านการฟังและการพูดโดยรวม (คะแนน=20)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		ระดับคุณภาพ	การตัดสินตามเกณฑ์ (ร้อยละ 60)
	\bar{x}	ค่าร้อยละ	S.D.		
	18.70	1.03	93.5	ดีมาก	ผ่าน

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยรวมของคะแนนความสามารถในการฟังและการพูดของเด็กนักเรียนหลังการใช้นิทานแอนิเมชันมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.70 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 คิดเป็นร้อยละ 93.5 อยู่ในระดับ ดีมาก และผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนานิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาผลการใช้นิทานเป็นสื่อเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและการพูด ของเด็กปฐมวัย และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดโดยใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อในการจัดการเรียนรู้ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง ของเด็กปฐมวัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียน ช่วงอายุ 3 – 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปฐมวัย ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อในการเรียนรู้ และเป็นนิทานการ์ตูนภาพเคลื่อนไหวประกอบเสียง 2) แบบทดสอบการฟังและการพูด

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเองและแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามวิจัย และตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) การหาดัชนีประสิทธิผล และสถิติในการทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องการพัฒนาบทนิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.ได้พัฒนานิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ซึ่งผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อนิทานแอนิเมชันทุกด้านล้วนมีความเหมาะสมและเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย จำนวน 20 คน มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8531 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.8531 หรือคิดเป็นร้อยละ 85.31

2.ผลการทดลองใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิผลของการจัดใช้นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย จำนวน 20 คน มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8531 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.8531 หรือคิดเป็นร้อยละ 85.31ความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้การ์ตูนแอนิเมชันผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 60 และจัดอยู่ในระดับ ดีมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจัยสำคัญ ดังนี้ ประการที่หนึ่ง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การ์ตูนแอนิเมชันตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารช่วยพัฒนาให้ความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่ (Richards and Rodgers ,2001) ได้อธิบายไว้คือ 1. กิจกรรมใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริงจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งรูปแบบกิจกรรมที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการ จัดการเรียนรู้ในครั้งนี้จะมุ่งเน้นไปที่กิจกรรมกลุ่มเพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับการเรียนรู้จากการฟังเพื่อน มากกว่าการฟังจากผู้สอนเพียงอย่างเดียว และกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติที่เปิดโอกาสให้ นักเรียนนำภาษาที่ได้เรียนรู้และฝึกฝนมาใช้สื่อสารในห้องเรียนโดยเป็นสถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน เช่น การพูดคุยทักทายกับเพื่อนใหม่ ที่พบเจอกันครั้งแรก การพูดสอบถาม สารทุกข์สุกดิบของคนใกล้ตัว การพูดซื้อขายสินค้าตามห้างสรรพสินค้า ตลาด หรือตามสถานที่ต่างๆ การพูดสอบถามหรือบอกเส้นทางเมื่อเราหรือผู้อื่นพลัดหลงในต่างถิ่น ตลอดจนการพูดบอกเล่าถึง บุคคลที่ตนเองชื่นชอบให้กับผู้อื่นได้ฟัง เป็นต้น ซึ่งสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้นนี้จะช่วยให้นักเรียน เกิดการเรียนรู้ภาษาและสามารถที่จะใช้ภาษาสื่อสารได้ในสถานการณ์จริงที่นักเรียนพบเจอในชีวิตประจำวัน 2. กิจกรรมการใช้ภาษาที่มีการฝึกปฏิบัติหรือทำงานอย่าง มีความหมายจะส่งเสริมการเรียนรู้ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาให้กับผู้เรียนหลากหลายรูปแบบอาทิเช่น การฝึกพูด ออกเสียงคำศัพท์ กลุ่มคำ ประโยคและบทสนทนาพร้อมทั้งทำความเข้าใจและบอกความหมายของคำ และประโยคเหล่านั้นให้นักเรียนดูการ์ตูนที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียน เพื่อเสริมความรู้และความเข้าใจในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ นักเรียนฝึกพูดโต้ตอบสลับกับตัวการ์ตูนเพื่อเป็นการฝึกฝนการใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และการแสดงบทบาทสมมติตาม บทบาทที่กำหนดให้เพื่อเป็นการ ฝึกความกล้าแสดงออก ฝึกคิดแก้ปัญหาและการตัดสินใจ อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการของผู้เรียนในด้าน สังคม ภาษา ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และความรู้สึกนึกคิด นอกจากนี้การให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหรือใบงานที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เช่น กิจกรรมสะกดคำ จับคู่ความหมายของคำศัพท์กับรูปภาพ นั้น เป็นการฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอีกทางหนึ่งที่เป็นส่วนเสริมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนฝึกทักษะการพูดได้เป็นอย่างดี

2. การเลือกใช้การ์ตูนแอนิเมชันมาเป็นสื่อการเรียนรู้ในเรื่องของภาษานั้นว่ามีส่วนสำคัญในการส่งเสริมทักษะและพัฒนาการด้านการพูดของนักเรียน ดังที่ (วรวิทย์ นิเทศศิลป์, 2551) ได้กล่าวถึงสื่อการเรียนรู้ไว้ว่า สื่อการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยู้งยากซับซ้อน ได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และเกิดความคิด รวบรวมในเรื่องนั้นๆ ได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว อีกทั้งยังช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับ ผู้เรียน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น และช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ในชั้นเรียน ให้สนุกสนานและไม่น่าเบื่อ ซึ่งจะเห็นได้จากภาพรวมของผลการประเมินความสามารถในการพูด และการฟังของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 อยู่ในระดับ ดีมาก และมีพัฒนาการสูงขึ้นตามลำดับ ซึ่งแต่เดิมนั้นนักเรียนขาดทักษะ ความรู้และความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารที่เหมาะสม นักเรียนขาดความกล้าพูดกล้าแสดงออก และขาดสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม ที่จะช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษาภาษา และดึงดูดความสนใจของนักเรียน อันส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวังไว้ ดังนั้นเมื่อผู้วิจัยได้นำการ์ตูนแอนิเมชันมาใช้เป็นสื่อ ประกอบการจัดการเรียนรู้แล้วนั้น นักเรียนมีความกระตือรือร้นและสนใจในการเรียนมากขึ้น นักเรียนมีความกล้าพูดกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน นักเรียนสามารถพูด ออกเสียงคำและประโยคพร้อมทั้งนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมตามบริบทหรือ สถานการณ์ เช่น นักเรียนสามารถพูดแนะนำตนเองและทักทายเพื่อนใหม่ พูดบอกเล่าถึงศิลปินและ ของกินของเล่น และแสดงบทบาทสมมติในสถานการณ์ต่างๆ ที่จำลองขึ้นในห้องเรียน ได้แก่ การพูด สอบถามและให้คำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพ การพูดซื้อขายสินค้า และการพูดเพื่อถามหรือให้ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ ทั้งนี้เป็นผลมาจากการนำการ์ตูนแอนิเมชันมาใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ ที่ช่วยเป็นแบบอย่างในการออกเสียง แสดงออกท่าทาง และแสดงให้เห็นถึงบริบทของการใช้ภาษา อันส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะ พัฒนาการ ความรู้และความสามารถในการพูดภาษาที่ดีขึ้น

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า นิทานแอนิเมชันเป็นสื่อที่มีประโยชน์และคุณค่า มีส่วนช่วยพัฒนาความสามารถในการพูดและการฟังของนักเรียน และเหมาะสมที่จะใช้ป็นสื่อประกอบในการเรียนการสอน ดังที่ (อรรชนิดา หวานคง, 2559) กล่าวว่าสื่อสภาพจริงจะช่วยแสดงให้ผู้เรียนเห็นถึงรูปแบบวัฒนธรรมของภาษาเป้าหมายชัดเจนขึ้น เข้าถึง บริบทจริงที่พบเจอในชีวิตประจำวัน และยังช่วยส่งเสริมให้ผู้สอนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้ หลากหลายมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนสามารถมองเห็นและได้ยินซึ่งจะนำไปสู่การ เพิ่มความชำนาญทางด้านภาษาพูดและภาษาเขียน ส่งเสริมการแสดงออกและการจัดลำดับความคิด ช่วยกระตุ้นความสนใจให้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาความเป็นตัวของตัวเองและทำให้มองเห็น ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับโลกภายนอกได้ดี ทั้งนี้ยังสอดคล้องและใกล้เคียงกับผลการวิจัยของ (สุรินทร์ ฉ่ำมาก, 2010) ที่ศึกษาการใช้บริบทการ์ตูนแอนิเมชันในการสอนบทเรียน

ผลการเรียนรู้ด้วยนิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัย พบว่าผลการเรียนรู้นิทานแอนิเมชัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐาน (เกตนันนิภา ฮาดคันทุง, 2561) ทั้งนี้เนื่องจากการ์ตูนมีสีสันที่สวยงาม สดใส ทำให้เด็กเกิดความสนใจ เนื้อหาที่น่าสนใจ เข้าใจง่าย มีดนตรี เสียงภาคประกอบ ทำให้เด็กเกิดจินตนาการ ไปกับ นิทาน และ ภาพที่สื่อความหมายได้ชัดเจน จึงทำให้เด็กสนใจ และทำให้เด็กเกิดความเข้าใจใน เนื้อเรื่องมากขึ้น

เมื่อพิจารณาคะแนนความเข้าใจจากนิทานการ์ตูนแอนิเมชันที่ได้มาแล้วดังนั้น ผลคะแนนการเรียนรู้ด้วยนิทานการ์ตูนแอนิเมชันเด็กปฐมวัย แสดงให้เห็นว่าของเด็กปฐมวัยมีความเข้าใจในเรื่องความพอเพียงสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนโดยใช้บทนิทานการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้และการทำวิจัยในครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไป

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นิทานแอนิเมชันควรจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องกัน จะทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในด้านการฟังและการพูด

1.2 ควรนำรูปแบบของการใช้นิทานแอนิเมชัน ไปปรับใช้ ในการจัดการเรียนรู้ตามความเหมาะสมเพื่อสนองต่อความต้องการที่หลากหลายของผู้เรียน และเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำการสอนโดยใช้บทเรียนนิทานไปศึกษากับตัวแปรอื่นๆ เช่น การทำงานร่วมกัน พฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียน เป็นต้น

2.2 ควรเพิ่มระยะเวลาทดลองให้มากขึ้น อย่างน้อย 1 ภาคเรียน เพื่อให้เวลานักเรียนปรับตัวและสร้างความคุ้นเคยกับแนวการสอนนี้ และนำไปพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **แนวการจัดประสบการณ์ระดับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ :
กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรเด็กปฐมวัย พุทธศักราช 2560**. กรุงเทพฯ :
คุรุสภา ลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2553).**หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**.
พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). **การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ:
เบรนเบสบุ๊กส์.
- เกตนันนิภา ฮาดคันทุง.(2561). **การพัฒนาการจัดประสบการณ์โดยใช้การเล่านิทานเทคนิคที่
หลากหลายเพื่อส่งเสริมทักษะด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กปฐมวัยที่ไม่ได้ใช้
ภาษาไทยเป็นภาษาแม่**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรัตนนคร.
- เกริก ยุ้นพันธ์. (2547). **การเล่านิทาน**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- เกษลดา มานะจตุและ อภิญา มนูญศิลป์. (2544). **นิทานและหุ่นสำหรับเด็กปฐมวัย**.วิทยานิพนธ์
กศ.ม.เชียงใหม่: สถาบันราชภัฏเชียงใหม่.
- จุไร พรหมวาทย์. (2547). **การสร้างหนังสือภาพสำหรับฝึกทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน
ระดับปฐมวัย**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทวีศักดิ์ กาญจนสุวรรณ.(2552).**เทคโนโลยีมัลติมีเดีย (Multimedia technology)**.
กรุงเทพฯมหานคร: เคทีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซัลท์,บจก.
- ธรรมปพน ลีอานวยโชค. (2550). **INTRO to ANIMATION**. กรุงเทพฯ : ฐานบุ๊คส์.
- นิตยา ประพฤติกิจ. (2536). **การพัฒนาเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์การศาสนา.
- ประภาภรณ์ คำวงศ์ และรัชชกัญญา ทองถาวร (2564). **การใช้นิทานเพื่อส่งเสริมทักษะการสื่อสาร
ของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปัทมา ดวงศรี. (2558). **การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้
รูปแบบการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดไฮสโคป**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์.
- พจน์ศิริรินทร์ ลิ้มปิ่นนันทน์. (2553). **การพัฒนาการ์ตูนแอนิเมชันเพื่อเพิ่มศักยภาพการเสริมสร้าง
คุณธรรมจริยธรรม.วิทยานิพนธ์(เลื่อนฤมิต)** : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2556.

- พรพรพรรณ เหลืองสุวรรณ. (2537). **ปฐมวัยศึกษากิจกรรมและสื่อการสอนเพื่อฝึกทักษะพัฒนาการเรียนรู้** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรพิมล รียาย และธนากร ขำศรี. (2555). **การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของ นักศึกษา ชั้นปีที่1 โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยนอร์ทเชียงใหม่.
- รสสุคนธ์ แนวบุตร และศรีกัญญาสรณ์ รังษีวรกุล. (2557). **การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานพื้นบ้าน**. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รววิทย์ นิเทศศิลป์.(2551). **สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : สกายบุ๊คส์.
- สมศรี ธรรมสารโสภณ. (2560). **เรียน“อังกฤษ”อย่างไร? ให้ Have Fun**. สืบค้นเมื่อ 19 ธันวาคม 2560, จาก <http://www.komchadluek.net/news/edu-health/292534>.
- สุพัตรา แซ่ลิ้ม. (2556). **นิทานชาดก 50 เรื่อง สอนลูกให้เป็นคนดีกรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เอ็มไอเอส.**
- สุรินทร์ ฉ่ำมาก.(2553). **การพัฒนาการ์ตูนแอนิเมชันวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง กาล (Tense) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุวรรณมา กิจติยา. (2557). **ผลการจัดประสบการณ์การเล่นิทานที่มีผลต่อความสามารถทางภาษา ด้านการฟังและ การพูดของเด็กปฐมวัย**. สาขาวิชาการจัดการหลักสูตรและการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- โสพิศ กันยะ และวิไลภรณ์ ฤทธิคุปต์. (2563). **การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ประกอบนิทานภาพเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง**. วิทยาลัยการศึกษา มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.(2542), **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อรชนินดา หวานคง. (2559). **การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21**. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- Dale,Edgar. (1969). **Audio-Visual Methods in Teaching**,3 Ed.New Yoke:The Dryden Press Holt,Rineheart and Winston. Inc.
- Doloh, S. (2012). **Theory of cognitive development Piaget [online]**. Retrieved July 27,2016, from: http://sunisadoloh.blogspot.com/2012/09/blog-post_4.html.(In Thai)

- Ladlia, K. (2006). **Literature-Based Teaching Model for Enhancing Language Development in Preschool Students**. Journal of Yala Rajabhat University, 1(1),13. (in Thai)
- Richards, J.C. and Rodgers, T. (2001). **Approache and Methods in Language Teaching**. 2nd ed. Cambridge : Cambridge University Press.
- Tongsorn, J. (2009). **The use of film media stories to promote the skills of listening and speaking English for children from kindergarten to second .** Phitsanulok: Community School 11 Temple Suwanpradit. (In Thai)
- Ur, P. (1998). **A Course in Language Teaching Trainee**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Wongplab,S. (2012). **Promoting speaking skills of young children using storybooks**. Chachoengsao: saint Louis. (In Thai)

SPU
SRIPATUM UNIVERSITY

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อนิทานแอนิเมชัน
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย

รายการความคิดเห็น	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	การแปรผล
	1	2	3		
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
1.2 การจัดลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
1.3 ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
1.4 ความยาวของสื่อมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
1.5 เนื้อหามีความเหมาะสมกับเด็ก	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ด้านเทคนิค					
ภาพ					
2.1 การออกแบบมีความสวยงามเหมาะสม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2.2 รูปภาพประกอบมีความหมายและมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
เสียง					
2.3 เสียงพากย์มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและตัวละคร	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2.4 เสียงดนตรีประกอบมีความสอดคล้องกับบรรยากาศของเนื้อเรื่อง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
การออกแบบ					
2.5 ตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2.6 การดำเนินเรื่องมีความชัดเจนและสามารถสร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2.7 ความยาวของนิทานมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูด
โดยใช้หนันทานแอนิเมชันจัดการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			ค่า IOC	การแปรผัน
	1	2	3		
ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง					
1.1 เข้าใจความหมายของคำ					
1. สัตว์ตัวไหนที่มีหูยาวยาว	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. สัตว์อะไรบ้างที่กำลังแข่งขันกัน	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ใครที่แอบนอนหลับ	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ใครว่ายน้ำได้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. ใครวิ่งเร็วที่สุด	0	+1	+1	1.0	ใช้ได้
6. ใครเดินช้าที่สุด	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
1.2 การปฏิบัติตามคำสั่ง					
1. ให้เด็กนักเรียนกระโดดแบบกระต่าย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. ให้เด็กนักเรียนเดินแบบเต่า	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. ให้เด็กนักเรียนหลับแบบกระต่าย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ให้เด็กนักเรียนจับคู่กับเพื่อนทำท่ากระต่ายชี้หลังเต่า	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด					
2.1 บอกชื่อสิ่งที่อยู่ในภาพ					
1. บอกภาพไหนคือเต่า	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. บอกภาพไหนคือกระต่าย	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. บอกภาพไหนคือสุนัขจิ้งจอก	0	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. บอกภาพไหนคือกระรอก	0	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. บอกภาพไหนคือต้นไม้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2.2 เล่าเรื่อง					
1. กระต่ายกำลังทำอะไร	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
2. เต่ากำลังทำอะไร	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
3. กระต่ายว่ายน้ำได้ไหม	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
4. ใครเป็นผู้ชนะในรอบนี้	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้
5. กระต่ายข้ามแม่น้ำได้อย่างไร	+1	+1	+1	1.0	ใช้ได้

**แผนการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานแอนิเมชั่น
เรื่อง กระต่ายกับเต่า**

จุดประสงค์

1. เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการฟังในด้านการเข้าใจความหมายของคำและการปฏิบัติตามคำสั่ง
2. เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการพูดในด้านการบอกชื่อสิ่งต่างๆและการเล่าเรื่อง

เนื้อหา

นิทาน เรื่องกระต่ายกับเต่า

ขั้นตอนการจัดประสบการณ์

1. ชื่นนำ

1.1 เตรียมเด็กให้พร้อมก่อนเริ่มกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานแอนิเมชั่น สนทนาและอธิบายเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม ข้อตกลงกับเด็ก ตลอดจนระยะเวลาในการจัดกิจกรรม

2. ชื่นสอน

- 2.1 ให้เด็กดูการ์ตูนแอนิเมชั่น
- 2.2 เด็กช่วยกันคิดหาคำตอบจากนิทานแอนิเมชั่น
- 2.3 เผลยคำตอบที่ถูกต้องพร้อมให้คำชมเชยกับเด็กที่ตอบถูก
- 2.4 ให้เด็ก ออกมาเล่าเรื่องตอนจบของนิทานแอนิเมชั่น

3. ชื่นสรุป

- 3.1 ทบทวนคำถามในนิทานแอนิเมชั่น

สื่อการสอน

การ์ตูนแอนิเมชั่น เรื่องกระต่ายกับเต่า

ชั้นประเมิน

สังเกตความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กขณะร่วมกิจกรรม

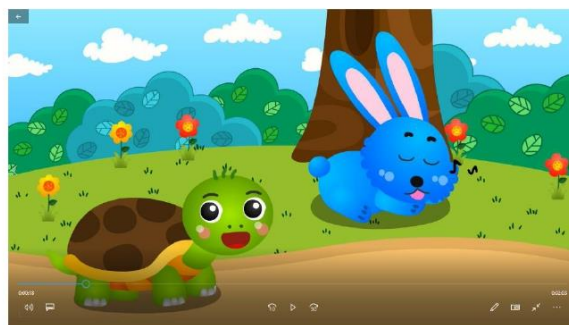
ตัวละครและเหตุการณ์ในการ์ตูนแอนิเมชัน เรื่อง กระต่ายกับเต่า

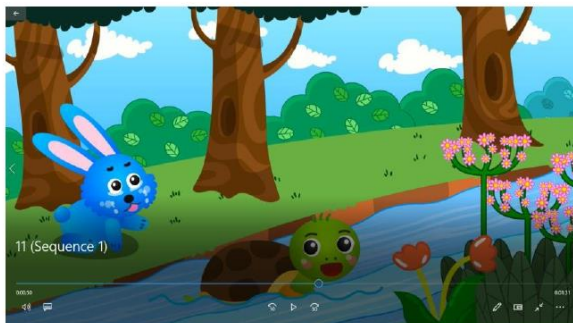
ตัวอย่างภาพที่ 1

ตัวอย่างภาพที่ 2

ตัวอย่างภาพที่ 3

ตัวอย่างภาพที่ 4

ตัวอย่างภาพที่ 5

SRIPATUM UNIVERSITY

ตัวอย่างภาพที่ 6 คุณครูถามคำถามกับเด็กในระหว่างดูนิทานจากโปรแกรม flipgrid

แบบประเมินการใช้นิทานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูด
สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

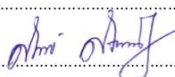
- + 1 หมายถึง สื่อนิทานแอนิเมชันมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสื่อนิทานแอนิเมชันมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง สื่อนิทานแอนิเมชันไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	+1	0	-1
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาเข้าใจง่าย	✓		
1.2 การจัดลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม	✓		
1.3 ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	✓		
1.4 ความยาวของสื่อมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	✓		
1.5 เนื้อหามีความเหมาะสมกับเด็ก	✓		
2. ด้านเทคนิค			
ภาพ			
2.1 การออกแบบมีความสวยงามเหมาะสม	✓		
2.2 รูปภาพประกอบมีความหมายและมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	✓		
เสียง			
2.3 เสียงพากย์มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและตัวละคร	✓		
2.4 เสียงดนตรีประกอบมีความสอดคล้องกับบรรยากาศของเนื้อเรื่อง	✓		
การออกแบบ			
2.5 ตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	✓		
2.6 การดำเนินเรื่องมีความชัดเจนและสามารถสร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง	✓		
2.7 ความยาวของนิทานมีความเหมาะสม	✓		

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ..... .....
(ผศ.ดร.สิรินทร สินจินดาวงศ์)
ผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาคำความสอดคล้อง (IOC)

แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูด

โดยใช้นิทานแอนิเมชั่น สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบแต่ละข้อมีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูด โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

+ 1 หมายถึง แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

- 1 หมายถึง แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	+1	0	-1
ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง			
1.1 เข้าใจความหมายของคำ			
1. สัตว์ตัวไหนที่มีหูยาวยาว	✓		
2. สัตว์อะไรบ้างที่กำลังแข่งขันกัน	✓		
3. ใครที่แอบนอนหลับ	✓		
4. ใครว่ายน้ำได้	✓		
5. ใครวิ่งเร็วที่สุด <small>ควรใช้ภาพสัตว์ที่แตกต่างเพราะกระรอกก็วิ่งเร็ว</small>		✓	
6. ใครเดินช้าที่สุด	✓		
1.2 การปฏิบัติตามคำสั่ง			
1. ให้เด็กนักเรียนกระโดดแบบกระต่าย	✓		
2. ให้เด็กนักเรียนเดินแบบเต่า	✓		
3. ให้เด็กนักเรียนหลับแบบกระต่าย	✓		
4. ให้เด็กนักเรียนจับคู่กับเพื่อนทำท่ากระต่ายชี้หลังเต่า	✓		
ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด			
2.1 บอกชื่อสิ่งที่อยู่ในภาพ <small>ควรมีการแนะนำสัตว์ต่างๆก่อน เพราะในเรื่องเด็กอาจรู้จักแต่เต่ากับกระต่าย</small>			
1. บอกภาพไหนคือเต่า	✓		
2. บอกภาพไหนคือกระต่าย	✓		
3. บอกภาพไหนคือสุนัขจิ้งจอก		✓	
4. บอกภาพไหนคือกระรอก		✓	
5. บอกภาพไหนคือต้นไม้	✓		
2.2 เล่าเรื่อง			
1. กระต่ายกำลังทำอะไร	✓		
2. เต่ากำลังทำอะไร	✓		
3. กระต่ายว่ายน้ำได้ไหม	✓		
4. ใครเป็นผู้ชนะในรอบนี้	✓		
5. กระต่ายข้ามแม่น้ำได้อย่างไร	✓		

-2-

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ควรมีการแนะนำตัวละครสัตว์ทั้งหมดในเรื่องก่อน และ หากต้องการถามสัตว์ที่วิ่งเร็ว ตัวเลือกต้องแตกต่างกัน

ลงชื่อ.....
(ผศ.ดร.สิรินธร สินจินตวงศ์)

ผู้เชี่ยวชาญ

SPU
SRIPATUM
UNIVERSITY

แบบประเมินการใช้นิทานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูด
สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
โดยเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- + 1 หมายถึง สื่อนิทานแอนิเมชันมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสื่อนิทานแอนิเมชันมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง สื่อนิทานแอนิเมชันไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	+1	0	-1
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาเข้าใจง่าย	✓		
1.2 การจัดลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม	✓		
1.3 ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	✓		
1.4 ความยาวของสื่อมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	✓		
1.5 เนื้อหามีความเหมาะสมกับเด็ก	✓		
2. ด้านเทคนิค			
ภาพ			
2.1 การออกแบบ ภาพมีความสวยงามเหมาะสม	✓		
2.2 รูปภาพประกอบมีความหมายและมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	✓		
เสียง			
2.3 เสียงพากย์มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและตัวละคร	✓		
2.4 เสียงดนตรีประกอบมีความสอดคล้องกับบรรยากาศของเนื้อเรื่อง	✓		
การออกแบบ			
2.5 ตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	✓		
2.6 การดำเนินเรื่องมีความชัดเจนและสามารถสร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง	✓		
2.7 ความยาวของนิทานมีความเหมาะสม	✓		

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....

ลงชื่อ *อชตงภา ไทยมา*

(ผศ.ดร. วรารภรณ์ ไทยมา)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าความสอดคล้อง (IOC)
แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูด
โดยใช้นิทานแอนิเมชัน สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบแต่ละข้อมีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูด โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

+ 1 หมายถึง แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

- 1 หมายถึง แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	+1	0	-1
ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง			
1.1 เข้าใจความหมายของคำ			
1. สัตว์ตัวไหนที่มีหูยาวยาว	✓		
2. สัตว์อะไรบ้างที่กำลังแข่งขันกัน	✓		
3. ใครที่แอบนอนหลับ	✓		
4. ใครว่ายน้ำได้	✓		
5. ใครวิ่งเร็วที่สุด	✓		
6. ใครเดินช้าที่สุด	✓		
1.2 การปฏิบัติตามคำสั่ง			
1. ให้เด็กนักเรียนกระโดดแบบกระต่าย	✓		
2. ให้เด็กนักเรียนเดินแบบเต่า	✓		
3. ให้เด็กนักเรียนหลับแบบกระต่าย	✓		
4. ให้เด็กนักเรียนจับคู่กับเพื่อนที่ทำกระต่ายหลังจากเต่า	✓		
ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด			
2.1 บอกชื่อสิ่งที่อยู่ในภาพ			
1. บอกตัวละครเต่าว่าตัวไหน	✓		
2. บอกตัวละครกระต่ายตัวไหน	✓		
3. บอกตัวละครกวางตัวไหน	✓		
4. บอกตัวละครนกฮูกตัวไหน	✓		
5. บอกภาพไหนคือต้นไม้	✓		
2.2 เล่าเรื่อง			
1. กระต่ายกำลังทำอะไร	✓		
2. เต่ากำลังทำอะไร	✓		
3. กระต่ายว่ายน้ำได้ไหม	✓		
4. ใครเป็นผู้ชนะในรอบนี้	✓		
5. กระต่ายข้ามแม่น้ำได้อย่างไร	✓		

-2-

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ปรับคำ

ลงชื่อ *อชภรณ์ ไทสง*

(ผศ.ดร.วราภรณ์ ไทสง)

ผู้เชี่ยวชาญ

SPU
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบประเมินการใช้งานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูด
สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยมีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

- + 1 หมายถึง สื่อนิทานแอนิเมชันมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสื่อนิทานแอนิเมชันมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง สื่อนิทานแอนิเมชันไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	+1	0	-1
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 เนื้อหาเข้าใจง่าย	✓		
1.2 การจัดลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม	✓		
1.3 ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	✓		
1.4 ความยาวของสื่อมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	✓		
1.5 เนื้อหามีความเหมาะสมกับเด็ก	✓		
2. ด้านเทคนิค			
ภาพ			
2.1 การออกแบบมีความสวยงามเหมาะสม	✓		
2.2 รูปภาพประกอบมีความหมายและมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	✓		
เสียง			
2.3 เสียงพากย์มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและตัวละคร	✓		
2.4 เสียงดนตรีประกอบมีความสอดคล้องกับบรรยากาศของเนื้อเรื่อง	✓		
การออกแบบ			
2.5 ตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	✓		
2.6 การดำเนินเรื่องมีความชัดเจนและสามารถสร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง	✓		
2.7 ความยาวของนิทานมีความเหมาะสม	✓		

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....

ลงชื่อ..... นวภัทร์

(นางสาวนวกัศร์ สุขสำราญ)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาค่าความสอดคล้อง (IOC)

แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูด

โดยใช้บทอ่านแอนิเมชัน สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่าแบบทดสอบแต่ละข้อมีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูด โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

+ 1 หมายถึง แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

- 1 หมายถึง แบบทดสอบความสามารถด้านการฟังและการพูดไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	+1	0	-1
ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง			
1.1 เข้าใจความหมายของคำ			
1. สัตว์ตัวไหนที่มีหูยาวยาว	✓		
2. สัตว์อะไรบ้างที่กำลังแข่งกัน	✓		
3. ใครที่แอบนอนหลับ	✓		
4. ใครว่ายน้ำได้	✓		
5. ใครวิ่งเร็วที่สุด	✓		
6. ใครเดินช้าที่สุด	✓		
1.2 การปฏิบัติตามคำสั่ง			
1. ให้เด็กนักเรียนกระโดดแบบกระต่าย	✓		
2. ให้เด็กนักเรียนเดินแบบเต่า	✓		
3. ให้เด็กนักเรียนหลับแบบกระต่าย	✓		
4. ให้เด็กนักเรียนจับคู่กับเพื่อนทำท่ากระต่ายซ้หลังเต่า	✓		
ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด			
2.1 บอกชื่อสิ่งที่อยู่ในภาพ			
1. บอกตัวละครเต่าว่าตัวไหน	✓		
2. บอกตัวละครกระต่ายตัวไหน	✓		
3. บอกตัวละครกวางตัวไหน	✓		
4. บอกตัวละครนกฮูกตัวไหน	✓		
5. บอกภาพไหนคือต้นไม้	✓		
2.2 เล่าเรื่อง			
1. กระต่ายกำลังทำอะไร	✓		
2. เต่ากำลังทำอะไร	✓		
3. กระต่ายว่ายน้ำได้ไหม	✓		
4. ใครเป็นผู้ชนะในรอบนี้	✓		
5. กระต่ายข้ามแม่น้ำได้อย่างไร	✓		

-2-

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....นางภัทรี.....
(นางสาวนภัสร์ สุขสำราญ)
ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินการใช้นิทานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูด
 สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)
 คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
 โดยมีเกณฑ์พิจารณาแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ควรปรับปรุงแก้ไข

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาเข้าใจง่าย	✓				
1.2 การจัดลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม		✓			
1.3 ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์		✓			
1.4 ความยาวของสื่อมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	✓				
1.5 เนื้อหามีความเหมาะสมกับเด็ก	✓				
2. ด้านเทคนิค					
2.1 ภาพมีความสวยงามเหมาะสม	✓				
2.2 รูปภาพประกอบมีความหมายและมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	✓				
2.3 เสียงพากย์มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและตัวละคร	✓				
2.4 เสียงดนตรีประกอบมีความสอดคล้องกับบรรยากาศของเนื้อเรื่อง	✓				
2.5 ตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	✓				
2.6 การดำเนินเรื่องมีความชัดเจนและสามารถสร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง	✓				
2.7 ความยาวของนิทานมีความเหมาะสม	✓				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ

(ผศ.ดร.สิรินทร สิ้นจินดาวงษ์)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินการใช้ิทานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูด
สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

โดยมีเกณฑ์พิจารณาแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ควรปรับปรุงแก้ไข

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาเข้าใจง่าย	✓				
1.2 การจัดลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม	✓				
1.3 ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	✓				
1.4 ความยาวของสื่อมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	✓				
1.5 เนื้อหามีความเหมาะสมกับเด็ก	✓				
2. ด้านเทคนิค					
2.1 ภาพมีความสวยงามเหมาะสม	✓				
2.2 รูปภาพประกอบมีความหมายและมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	✓				
2.3 เสียงพากย์มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและตัวละคร	✓				
2.4 เสียงดนตรีประกอบมีความสอดคล้องกับบรรยากาศของเนื้อเรื่อง	✓				
2.5 ตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	✓				
2.6 การดำเนินเรื่องมีความชัดเจนและสามารถสร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง	✓				
2.7 ความยาวของนิทานมีความเหมาะสม	✓				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ *อชวกรณ์ ไทมา*

(ผศ.ดร.วราภรณ์ ไทมา)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินการใช้นิทานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูด
สำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-5 ปี (สำหรับผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

โดยมีเกณฑ์พิจารณาแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	มีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	มีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	ควรปรับปรุงแก้ไข

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา					
1.1 เนื้อหาเข้าใจง่าย	✓				
1.2 การจัดลำดับเนื้อหามีความเหมาะสม	✓				
1.3 ความสอดคล้องของเนื้อหากับจุดประสงค์	✓				
1.4 ความยาวของสื่อมีความเหมาะสมกับเนื้อหา	✓				
1.5 เนื้อหามีความเหมาะสมกับเด็ก	✓				
2. ด้านเทคนิค					
2.1 ภาพมีความสวยงามเหมาะสม	✓				
2.2 รูปภาพประกอบมีความหมายและมีความสอดคล้องกับเนื้อหา	✓				
2.3 เสียงพากย์มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและตัวละคร	✓				
2.4 เสียงดนตรีประกอบมีความสอดคล้องกับบรรยากาศของเนื้อเรื่อง		✓			
2.5 ตัวละครมีความเหมาะสมกับเนื้อเรื่อง	✓				
2.6 การดำเนินเรื่องมีความชัดเจนและสามารถสร้างความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง	✓				
2.7 ความยาวของนิทานมีความเหมาะสม	✓				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ..... น.ว.ภ.สิริ

(นางสาวนวกัศร์ สุขสำราญ)

ผู้เชี่ยวชาญ

คู่มือดำเนินการทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย

.....

คำชี้แจง

1.แบบทดสอบชุดนี้ใช้เพื่อทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้นิทานแอนิเมชัน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด มีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง

แบบทดสอบที่ 1.1 การเข้าใจความหมายของคำ จำนวน 6 ข้อ

แบบทดสอบที่ 1.2 การปฏิบัติตามคำสั่ง จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด

แบบทดสอบที่ 2.1 การบอกชื่อสิ่งต่างๆ จำนวน 5 ข้อ

แบบทดสอบที่ 2.2 การเล่าเรื่อง จำนวน 5 ข้อ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดสอบ กำหนดเวลาข้อละ 1 นาที

4. เกณฑ์การให้คะแนน

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง

แบบทดสอบที่ 1.1 การเข้าใจความหมายของคำ ให้ข้อละ 1 คะแนน

โดยเด็กกากบาทตรงรูปภาพที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

แบบทดสอบที่ 1.2 การปฏิบัติตามคำสั่ง ให้ข้อละ 1 คะแนน

โดยเด็กสามารถฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ดำเนินการทดสอบได้ถูกต้อง

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด

แบบทดสอบที่ 2.1 การบอกชื่อสิ่งต่างๆ ให้ข้อละ 1 คะแนน

โดยเด็กต้องสามารถบอกชื่อสิ่งต่างๆในภาพได้ถูกต้อง

แบบทดสอบที่ 2.2 การเล่าเรื่อง ให้ข้อละ 1 คะแนน

โดยเด็กต้องเล่าเรื่องให้ถูกต้องเหมาะสมตรงกับพฤติกรรมในรูป

และเล่าเรื่องราวที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับภาพเป็นประโยค

วิธีดำเนินการทดสอบ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบเตรียมการก่อนทดสอบดังนี้
 - 1.1 ตรวจสอบจำแนกแบบทดสอบให้ครบถ้วนและเขียนชื่อของผู้รับการทดสอบเตรียมไว้ให้พร้อม
 - 1.2 ศึกษาแบบทดสอบและคู่มือให้เข้าใจกระบวนการทั้งหมด จนสามารถใช้คำอธิบายคำสั่งประกอบตัวอย่างได้ด้วยคำพูดที่ชัดเจน
 - 1.3 จัดสถานที่สอบให้อยู่ในสภาพที่สะดวกสบาย จัดโต๊ะเก้าอี้ให้เหมาะสมกับผู้รับการทดสอบ
 - 1.4 เตรียมอุปกรณ์ในการทดสอบ ดังนี้
 - 1.4.1 แบบทดสอบและคู่มือทดสอบ อย่างละ 1 ชุด
 - 1.4.2 ดินสอที่มีคุณภาพดี สีเข้มชัดเจน
 - 1.5 ก่อนทำการทดสอบจัดให้ผู้รับการทดสอบ ดื่มน้ำและเข้าห้องน้ำให้เรียบร้อย
 - 1.6 ผู้ดำเนินการทดสอบต้องแสดงความเป็นกันเอง เพื่อให้เด็กไม่ตื่นเต้นกังวลมั่นใจในการให้ความร่วมมือทำแบบทดสอบเป็นอย่างดี
 - 1.7 ผู้ดำเนินการทดสอบแนะนำการเขียนเครื่องหมายกากบาท (x) ให้เด็กเขียนอย่างชัดเจนบนกระดาษดำ
2. ดำเนินการทดสอบทีละ 1 แบบทดสอบ

- 2.1 ดำเนินการทดสอบทีละ 1 แบบทดสอบ
- 2.2 ให้ผู้รับการทดสอบเปิดทีละหน้า และทำทีละข้อ โดยใช้กระดาษปิดข้ออื่นไว้
- 2.3 ผู้ดำเนินการทดสอบอ่านคำสั่ง ข้อละ 2 ครั้ง
- 2.4 เมื่อเสร็จสิ้นการทดสอบ 1 แบบทดสอบ ให้ผู้รับการทดสอบพักประมาณ 5 นาที
- 2.5 ให้เขียนชื่อ นามสกุล ที่หน้าปกแบบทดสอบของผู้รับการทดสอบทุกคน ให้เรียบร้อย
ก่อนดำเนินการทุกครั้ง

คู่มือแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย

ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง

แบบทดสอบที่ 1.1 การเข้าใจความหมายของคำ

จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจของคำกับภาพได้

การให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน

เวลาในการทดสอบ ข้อละ 1 นาที

ลักษณะทำการทดสอบ เป็นข้อสอบปรนัยมีตัวเลือก 3 ตัวเลือก

จำนวนข้อสอบ มีจำนวน 6 ข้อ

คำชี้แจง

1. ข้อสอบนี้เป็นการทดสอบรายบุคคล
2. ให้นักเรียนดูภาพที่ละข้อแล้วตอบว่ามีภาพอะไรบ้าง
3. ครูพูดซ้ำอีกครั้ง แล้วให้นักเรียนพูดตาม
4. ครูอ่านคำถามที่ละข้อแล้วให้นักเรียนกากบาท (x) ทับภาพที่ตรงกับ

ความหมายของคำที่เป็นคำตอบ

คำสั่ง ให้นักเรียนกากบาท (x) ทับภาพที่ตรงกับความหมายของคำ

ข้อ	ภาพ
1	สัตว์ตัวไหนที่มีหูยาวยาว
2	สัตว์อะไรบ้างที่กำลังแข่งขันกัน
3	ใครที่แอบนอนหลับ
4	ใครว่ายน้ำได้
5	ใครวิ่งเร็วที่สุด
6	ใครเดินช้าที่สุด

แบบทดสอบที่ 1.2 การปฏิบัติตามคำสั่ง

- จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในการฟังและการปฏิบัติตามคำสั่ง
- การให้คะแนน ปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้อง ได้ 1 คะแนน ปฏิบัติไม่ถูกต้องได้ 0 คะแนน
- เวลาในการทดสอบ ข้อละ 1 นาที
- ลักษณะทำการทดสอบ เป็นการทดสอบเชิงปฏิบัติให้นักเรียนฟังและปฏิบัติตามคำสั่งครู
- จำนวนข้อสอบ มีจำนวน 4 ข้อ
- คำชี้แจง
1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบรายบุคคล
 2. เตรียมเด็กให้มีสมาธิในการที่จะฟังคำสั่งของครู
 3. ครูอ่านคำสั่งซ้ำๆ จากแผนคำสั่งให้นักเรียนฟังและปฏิบัติตาม(ครูพูดซ้ำ 2 ครั้ง)
- คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง

ข้อ	การปฏิบัติตามคำสั่ง
7.	ให้เด็กนักเรียนกระโดดแบบกระต่าย
8.	ให้เด็กนักเรียนเดินแบบเต่า
9.	ให้เด็กนักเรียนหลับแบบกระต่าย
10.	ให้เด็กนักเรียนจับคู่กับเพื่อนทำท่ากระต่ายชี้หลังเต่า

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด

แบบทดสอบที่ 2.1 การบอกชื่อสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในภาพ

จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในการบอกชื่อสิ่งต่างๆ ที่รู้จักได้ถูกต้อง

การให้คะแนน บอกชื่อสิ่งต่างๆ ในภาพได้ ได้ 1 คะแนน บอกไม่ได้ ได้ 0 คะแนน

เวลาในการทดสอบ ข้อละ 1 นาที

ลักษณะทำการทดสอบ การบอกชื่อสิ่งต่างๆ ที่กำหนดในภาพ

จำนวนข้อสอบ มีจำนวน 5 ข้อ

คำชี้แจง 1. ข้อสอบนี้เป็นการทดสอบรายบุคคล

2. ให้นักเรียนดูภาพแล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพแล้วบอกว่าเป็นภาพอะไร

ข้อ	ภาพ
11.	บอกภาพเต่า
12.	บอกภาพกระต่าย
13.	บอกภาพสุนัขจิ้งจอก
14.	บอกภาพกระรอก
15.	บอกภาพดอกไม้

แบบทดสอบที่ 2.2 การเล่าเรื่อง

- จุดมุ่งหมาย เพื่อทดสอบความสามารถในการอ่านภาพและแปลความหมายเป็นประโยค
- การให้คะแนน ถ้าเล่าเรื่องได้ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน ได้อย่างสมบูรณ์ ถูกต้องได้ 1 คะแนน
บอกไม่ได้ ได้ 0 คะแนน
- เวลาในการทดสอบ ข้อละ 1 นาที
- ลักษณะทำการทดสอบ เล่าเรื่องจากภาพ ที่กำหนดในภาพ
- จำนวนข้อสอบ มีจำนวน 5 ข้อ
- คำชี้แจง ให้นักเรียนดูรูปภาพแล้วเล่าเรื่องราวให้สอดคล้องกับภาพ (ใคร ทำอะไร ที่ไหน)
- หมายเหตุ
1. ในกรณีที่เด็กเล่าเรื่องรวนนอกเหนือจากราวที่เฉลยในแต่ละข้อ เล่าเรื่องราวที่ได้เป็นประโยคสมบูรณ์ คือ ใคร ทำอะไร ที่ไหน และมีความสอดคล้องกับภาพ ถือว่าถูกต้อง ได้ 1 คะแนน
 2. ในขณะที่กำลังทดสอบ ถ้าเห็นภาพแล้วเด็กไม่ยอมพูด ครูใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กคิด แล้วรอให้เด็กพูดสักครู่ เมื่อเด็กไม่ยอมพูดให้เลื่อนไปทำข้ออื่นต่อไป

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพแล้วเล่าเรื่อง

ข้อ	ภาพ
16.	กระต่ายกำลังทำอะไร
17.	เต่ากำลังทำอะไร
18.	กระต่ายว่ายน้ำได้ไหม
19.	ใครเป็นผู้ชนะในรอบนี้
20.	กระต่ายข้ามแม่น้ำได้อย่างไร

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังและการพูด

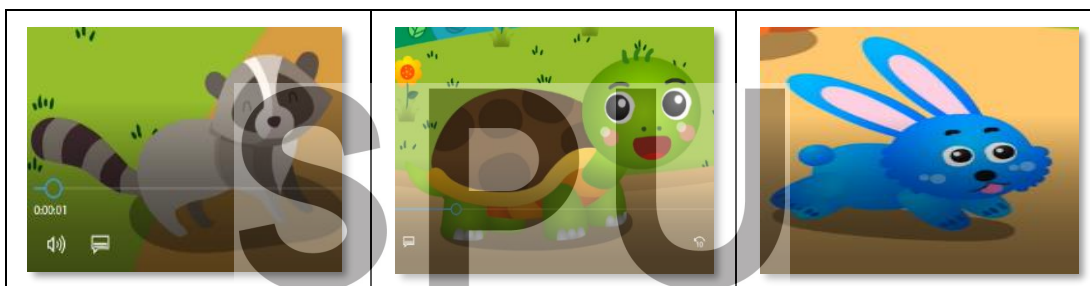
ตอนที่ 1 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟัง

แบบทดสอบที่ 1.1 การเข้าใจความหมายของคำ

นิทาน เรื่องกระต่ายกับเต่า

คำสั่ง ให้นักเรียนกากบาท (x) ภาพที่ตรงกับความหมายของคำ

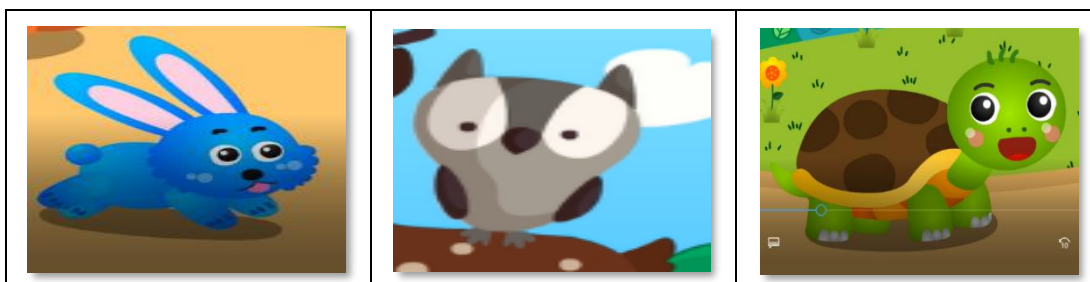
1. สัตว์ตัวไหนที่มีหูยาวยาว

2. สัตว์อะไรบ้างที่กำลังแข่งขันกัน

3. ใครที่แอบนอนหลับ

4. ใครว่ายน้ำได้

5. ใครวิ่งเร็วที่สุด

6. ใครเดินช้าที่สุด

แบบทดสอบที่ 1.2 การปฏิบัติตามคำสั่ง

คำสั่ง ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำสั่ง

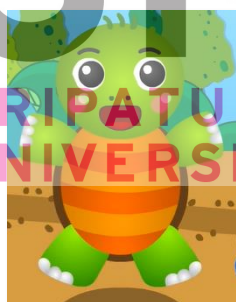
ข้อ	การปฏิบัติตามคำสั่ง
7.	ให้เด็กนักเรียนกระโดดแบบกระต่าย
8.	ให้เด็กนักเรียนเดินแบบเต่า
9.	ให้เด็กนักเรียนหลับแบบกระต่าย
10.	ให้เด็กนักเรียนจับคู่กับเพื่อนทำท่ากระต่ายชี้หลังเต่า

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูด

แบบทดสอบที่ 2.1 การบอกชื่อสิ่งต่างๆ ที่อยู่ในภาพ

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพแล้วบอกว่าภาพอะไร

11.

12.

13.

14.

15.

SPU
SRIPATUM UNIVERSITY

แบบทดสอบที่ 2.2 การเล่าเรื่อง

คำสั่ง ให้นักเรียนดูภาพแล้วพูดเล่าเรื่องให้สอดคล้องกับภาพ (ใคร ทำอะไร ที่ไหน)

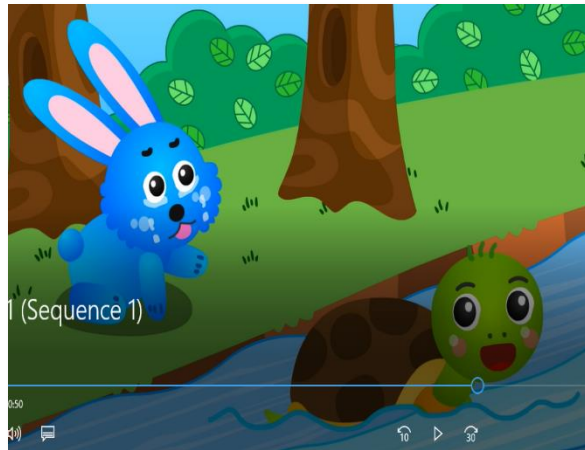
16.

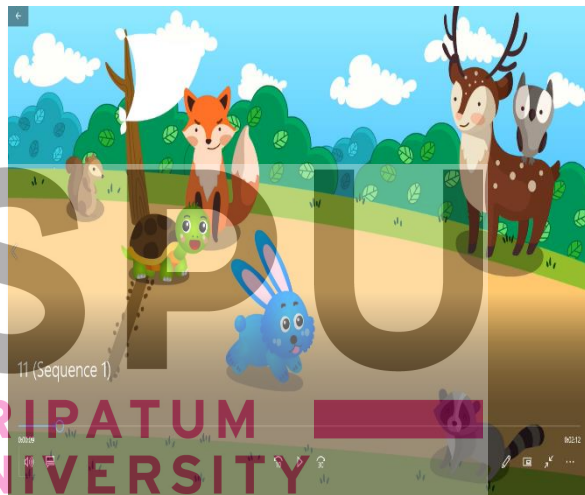
17.

18.

19.

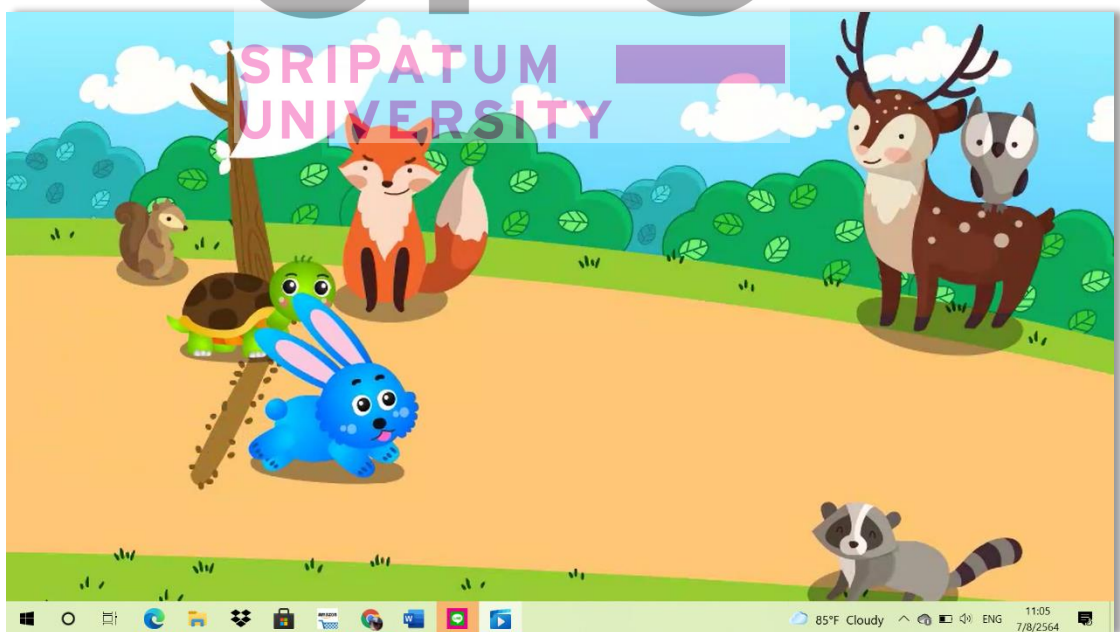
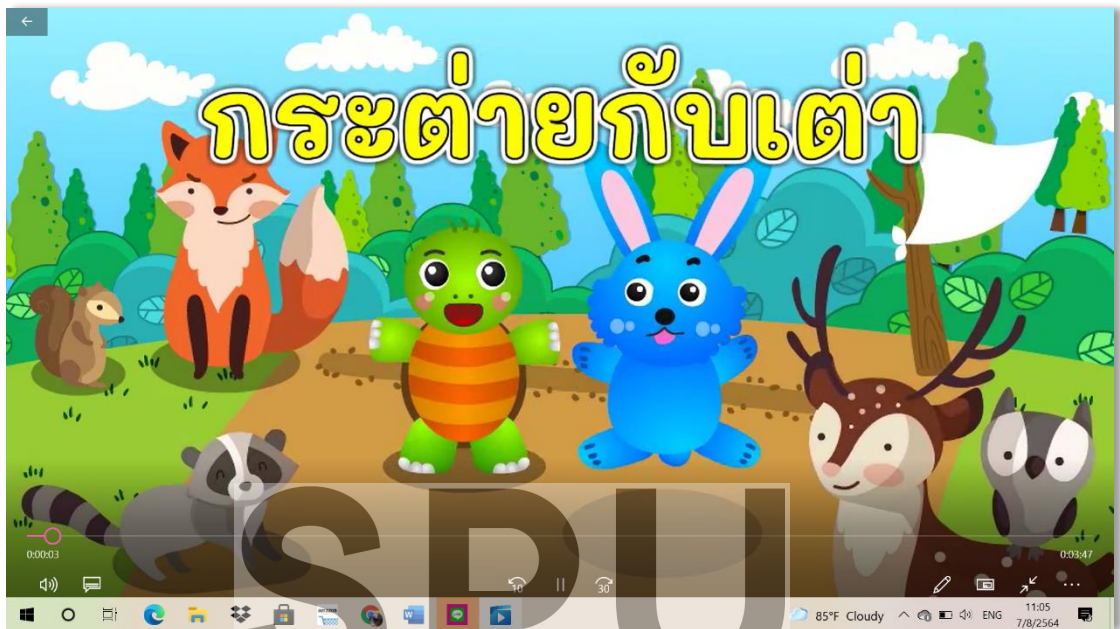

20.

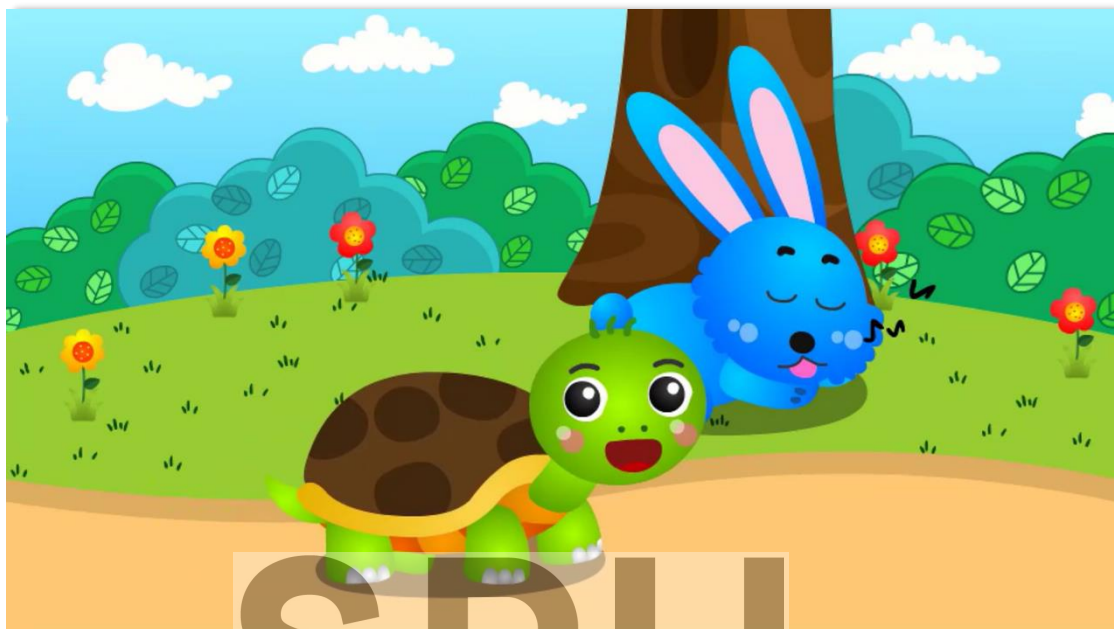

ภาคผนวก ข

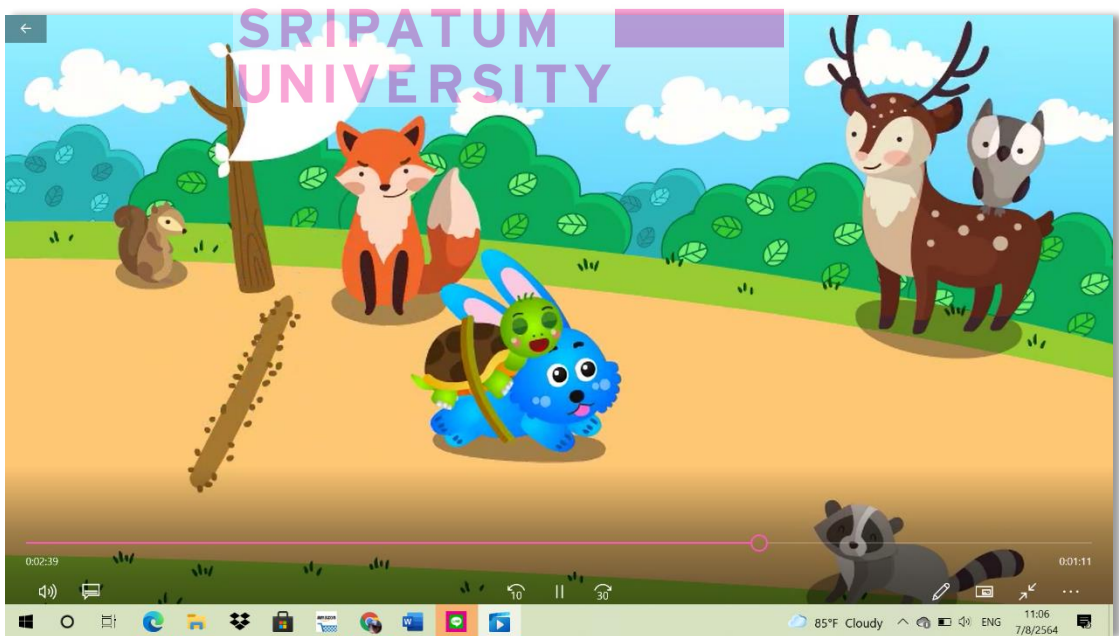
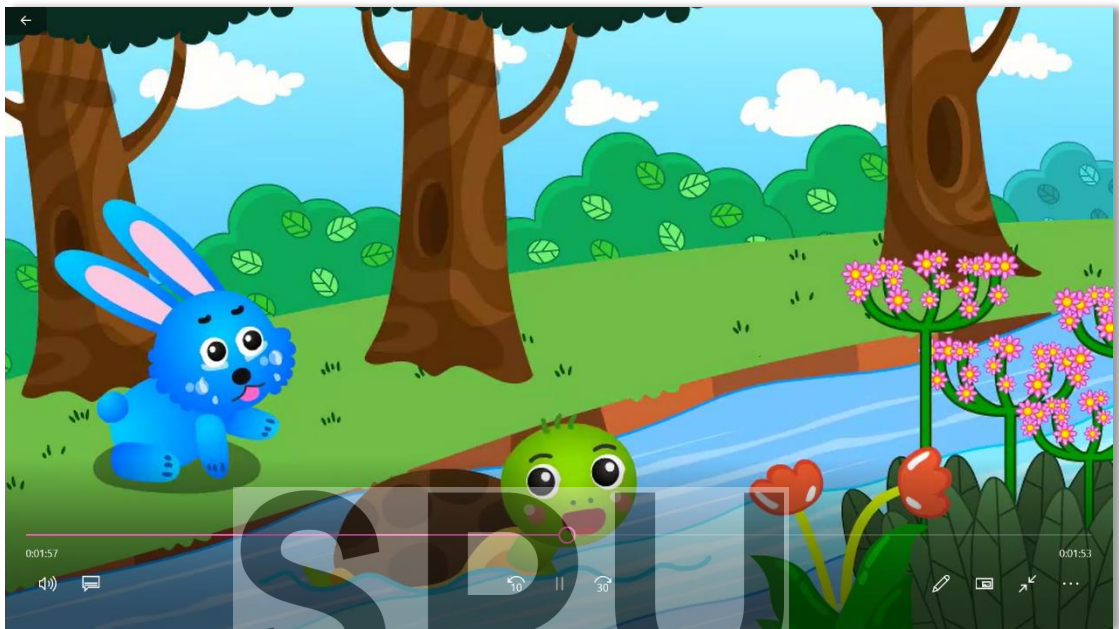

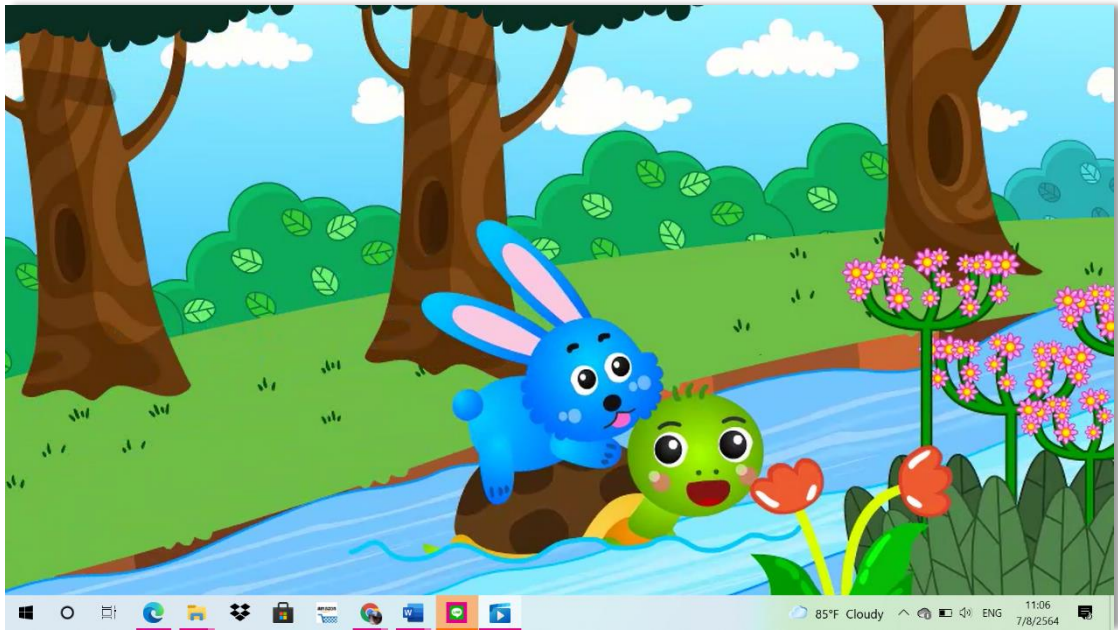
ภาพตัวอย่าง จากนิทานแอนิเมชั่น

ภาพตัวอย่าง จากนิทานแอนิเมชั่น

ภาพตัวอย่าง จากนิทานแอนิเมชั่น

ภาพตัวอย่าง จากนิทานแอนิเมชั่น

ภาคผนวก ค

SPU
SRIPATUM
UNIVERSITY

BANGKHEN
2410/2
PHAHOLYOTHIN RD.,
JATUJAK, BANGKOK
10900
TEL. 0 2579 1111
FAX. 0 2561 1721
www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS
79 BANGNA-TRAD RD.,
KLONGTAMRU, MUANG,
CHONBURI 20000
TEL. 0 3874 3690-9
FAX. 0 3874 3700
www.east.spu.ac.th

KHON KAEN
182/12 MOO 4,
SRICHAN RD.,
NAIMUANG DISTRICT,
AMPHUR MUANG,
KHON KAEN 40000
TEL. 0 4322 4111
FAX. 0 4322 4119
www.khonkaen.spu.ac.th

ที่ มสป.0108/344/038

18 กรกฎาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือประกอบการทำสารนิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิรินธร สิ้นจินดาวงษ์

ด้วย นายธนัทพัชร อยูโต รหัสนักศึกษา 63501588 นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง การพัฒนานิทานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.มุสตี กลิ่นเกษร

ในการนี้หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุมใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้วิจัยมีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงขออนุญาตมอบหมายให้ นายธนัทพัชร อยูโต (ผู้วิจัย) หมายเลขโทรศัพท์ 081-281-2387 ติดต่อนัดหมายและให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

**SRIPATUM
UNIVERSITY**

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์)

รองอธิการบดี และคณบดี

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

โทรศัพท์ 02-5791111 ต่อ 3070

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

BANGKHEN
2410/2
PHAHOLYOTHIN RD.,
JATUJAK, BANGKOK
10900
TEL. 0 2579 1111
FAX. 0 2561 1721
www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS
79 BANGNA-TRAD RD.,
KLONGTAMRU, MUANG,
CHONBURI 20000
TEL. 0 3874 3590-9
FAX. 0 3874 3700
www.east.spu.ac.th

KHON KAEN
182/12 MOO 4,
SRICHAN RD.,
NAIMUANG DISTRICT,
AMPHUR MUANG,
KHON KAEN 40000
TEL. 0 4322 4111
FAX. 0 4322 4119
www.khonkaen.spu.ac.th

ที่ มศป.0108/344/037

18 กรกฎาคม 2564

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือประกอบการทำสารนิพนธ์
เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ ไทยมา

ด้วย นายธนัทพัชร อยูโต รหัสนักศึกษา 63501588 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง การพัฒนานิทานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.มุสดี กลิ่นเกษร

ในการนี้หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุมใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้วิจัยมีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงขออนุญาตมอบหมายให้ นายธนัทพัชร อยูโต (ผู้วิจัย) หมายเลขโทรศัพท์ 081-281-2387 ติดต่ออันทหมายและให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

**SRIPATUM
UNIVERSITY**

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์)

รองอธิการบดี และคณบดี

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

โทรศัพท์ 02-5791111 ต่อ 3070

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

BANGKHEN
2410/2
PHAHOLYOTHIN RD.,
JATUJAK, BANGKOK
10900
TEL. 0 2579 1111
FAX. 0 2561 1721
www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS
79 BANGNA-TRAD RD.,
KLONGTAMRU, MUANG,
CHONBURI 20000
TEL. 0 3874 3690-9
FAX. 0 3874 3700
www.east.spu.ac.th

KHON KAEN
182/12 MOO 4,
SRICHAN RD.,
NAIMUANG DISTRICT,
AMPHUR MUANG,
KHON KAEN 40000
TEL. 0 4322 4111
FAX. 0 4322 4119
www.khonkaen.spu.ac.th

ที่ มศป.0108/344/036

18 กรกฎาคม 2564

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือประกอบการทำสารนิพนธ์
เรียน นางสาวนภัสร์ สุขสำราญ

ด้วย นายธนัทพัชร์ อยู่โต รหัสนักศึกษา 63501588 นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้รับอนุมัติให้ทำสารนิพนธ์ เรื่อง การพัฒนานิทานแอนิเมชัน เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี ภายใต้การควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ปรึกษา ดร.มุสดี กลิ่นเกษร

ในการนี้หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัตกรรมการเรียนรู้และการสอน คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มหาวิทยาลัยศรีปทุมใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้วิจัยมีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงขออนุญาตมอบหมายให้ นายธนัทพัชร์ อยู่โต (ผู้วิจัย) หมายเลขโทรศัพท์ 081-281-2387 ติดต่ออันตหมายและให้ข้อมูลเพิ่มเติมอีกครั้ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณ มา ณ โอกาสนี้

**SRIPATUM
UNIVERSITY**

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิรัช เลิศไพฑูรย์พันธ์)

รองอธิการบดี และคณบดี

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

คณะสหวิทยาการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
โทรศัพท์ 02-5791111 ต่อ 3070

มหาวิทยาลัยศรีปทุม
SRIPATUM UNIVERSITY

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นายธนัทพัทธ์ อยู่โต
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 34/12 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท รหัสไปรษณีย์ 17000
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พนักงานราชการ ตำแหน่งนักวิชาการศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	องค์การบริหารส่วนตำบลวัดดาว อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี รหัสไปรษณีย์ 72150
ประวัติการศึกษา	<p>พ.ศ.2543 วศ.บ สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร</p> <p>พ.ศ.2560 ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาวิชาชีพครู จากวิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา</p>
ผลงานด้านการวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> ● 2564 การพัฒนานิทานแอนิเมชันเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี